

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Seyit Konuk

Necati Vardar

İ. Ethem Coşkun

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Onlar, 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün idam ettiği ilk işçilerdi.

Ömrünü devrime adayın 3 öncü işçi Seyit KONUK, İbrahim Ethem COŞKUN, Necati VARDAR faşizmin zindanlarında, mahkemelerinde ve darağaçlarında burjuvaziye meydan okumaya devam etti.

Önce Büyük Tariş işçi eyleminin militan işçileri idiler, sonra illegal mücadeleye atıla-

rak MHP'li faşistleri cezalandırdılar. Diğer işçilere ibret olsun diye sallandırılmaydılar ipin ucunda. Ama zindanlardan darağacına uzanan yolda başlarını eğdiremediler öne bir kez bile. Aksine 1 Mayıs'ta mahkeme heyetini ölümsüzleşenler için saygı duruşuna davet ederek faşizmin mahkemelerine meydan okudular.

İdama giderken de Denizlerin yoldaşlarına yakışır şekilde "başımız devrime, halkımıza ve partimize feda olsun" dediler. Denizlerin yarattığı geleneği sürdüren 13 Mart savaşçıları bu geleneği sınıfla buluşturdular.

Tüm genç işçileri devrim ve sosyalizm için, uzlaşmaz sınıf savaşımına davet ediyoruz.

MÜCADELE BİRLİĞİ

GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

22 Mart - 5 Mart 2017 / S 021 / 1 TL

O büyük gövdesini meydanlarda göstermeye başladı yine! Sinmediğini, korkmadığını, mücadeleyi terketmediğini dost düşman herkese gösterme fırsatını bulduğu anda dökülürdü sokaklara! Hem de düşman OHAL ilan etmiş, baskının en nefes aldırılmazını, saldırının en vahşisini günlük olağan uygulama haline getirmişken, öfke sarnıcının artık hemen hemen dolduğunu peş peşe iki eylemde ortaya seriverdi.

Önce 8 Mart'ta "zararsız" bir gece yürüyüşünde onbinler halinde doldurdu İstiklal Caddesini. Öfke, kararlılık, korku eşliğinin aşılmakta olduğunu ifadesi meydan okuyan sloganlar... Ardından Newrozda tüm yasaklara, OHAL uygulamalarına ve saldırılara rağmen alanlara dökülen milyonlar... Her şeye rağmen burdayız, meydanlardayız, kavganın ortasındayız! Sermaye sınıfına ve faşist devlete verilen mesaj işte bu kadar keskin, bu kadar cüretkar!

İç savaş tehditleri, faşist tabanın aleni silahlı tehdidi, "hakaret davaları" görünümünde zindana tıklıma, kararnamelele işten atılmalar, zorlu mücadelelerle varedilen kurumların kapısına kilit vurmalar, kadınlara yönelik aleni aşağılamalar ve cinayetler, engellenen/ertelenen grevler, en sonu en eşitsiz

şartlarda gündeme getirilen referandum sürecinde sürekli saldırıya uğrayan faaliyetler... Emekçi yığınların biriken öfkelerini patlamak noktasına ulaşmaz da ne olur bu şartlarda!

Newroz kutlamaları bu öfkenin resmini sundu bize. Dalga dalga yayılan bir gösteriler zinciri vardı ülke çapında. İstanbul Kartal, Amed, Van, Cizre, Antep'in yanı sıra Rojava ve G.Kürdistan'da da halk rengarenk giysileriyle alanları doldurdu, Newroz aleşleri yakıldı. Karşı-devrimin her tür devlet imkanı, parayla adam tutma, tüm ulaşım ağını hizmete koşarak adam taşıma yöntemiyle düzenlediği mitingleri düşünün bir, bir de her tür devlet saldırısı, engelleme ve baskılara rağmen milyonlarca insanın alanlara engellenemez akışını düşünün! Devrim ile karşı-devrim arasında gerçek bir güç ilişkisi hesaplanacaksa durum işte bu kadar net. Devrim, hiç kuşku yok, ayaklarını çok sağlam yerlere basıyor. Koca bir tarihsel gelişim tarafından hazırlanan sürecin ifadesi ve taşıyıcısı olarak adım adım güçleniyor. Düşmanın gaddarlığı, saldırısı, zalimliği yanıtmasın kimseyi. Güçlü olan devrimdir! Aslıolan dünyayı devrim yoluyla değiştirmektir!

Devrim >>Editör...

HALKLARIN KUŞATMASI

Başta Almanya olmak üzere, Hollanda, Avusturya, İsviçre ve kervana katılan son halka olarak Danimarka ile dinci-faşist iktidar arasında patlak veren kriz, beklenmedik bir anda ve şekilde gündeme oturdu.

Bu devletlerle yaşanan kriz uç verir vermez, ilk tepki her kritik durumda dinci-faşist iktidarın ve onun başındaki adamın yanında saf tutan CHP'den geldi. Deniz Baykal, RT Erdoğan'ın hülle yoluyla önce milletvekili, sonra başbakan olmasının yolunu açan bu adam, Almanya'daki iki mitingini iptal etti.

3

Gözlerimizi Geleceğe Çevirelim

C.Dağlı

2

Bir Yere Gitmedik Buradayız

Umut Çakır

4

Sabırsızlık Zamanları

Umut Güneş

7

Tarihin Devindirici Gücü

Ali Varol Günel

8

Merdiven Değil Sıçrama Tahtası

Setenay Berdan

8

GÖZLERİMİZİ GELECEĞE ÇEVİRELİM

BAŞVAZİ

C. Dağlı

Köhnemiş burjuva üretim ve bölüşümde (burjuva üretim ilişkilerinde) ısrar eden kapitalist sınıfla emekçi sınıf arasındaki büyük tarihsel çatışma, diğer bir deyişle emek-sermaye çatışması hızlı bir tempoyla derinleşiyor, genişliyor ve keskinleşiyor.

Sınıfların varlığı, üretimin bugünkü ileri düzeyiyle, üretici güçlerin evrensel gelişme derecesiyle bağdaşmıyor. Maddi koşullardaki büyük gelişme, sınıfların kaldırılmasını kesin bir zorunluluk haline getirdi. Buna uygun davranılmaması durumunda, toplumun bunalımı ve çatışmalar derinlikli ve şiddetli olur. Toplumun her gün karşılaştığı sorunlar daha yıkıcı hale gelir. Sınıfların varlığı, burjuva üretim ilişkilerinin varlığının çağdaş gelişmeye çatışma içinde olduğunu; çağdaş gelişmenin kendisi, her-kese kabul ettirecektir.

Üretimin toplumsallaşmasının dünya çapında ilerlemesi, üretimin toplumsal niteliğiyle, onun kapitalist sınıf karakteri arasındaki çelişki ve çatışmayı çok daha belirgin hale getiriyor. Toplumsal üretimin engelsiz olarak ilerlemesi için; gelişkinin çözülmesi, onun sınıf karakterinden sıyrılması gerekiyor. Kapitalist özel mülkiyetin ortadan kaldırılması tarihsel ilerleme için her bakımdan bir zorunluluk olmuştur.

Kapitalist özel mülkiyet, üretimin toplum tarafından ortaklaşa denetimini, doğa güçlerinin ortak denetimini ve kullanımını, üretici güçlerin özgür gelişimini dışlar. Üretici güçlerin özgür gelişiminin sağlanması için, kendisiyle bağdaşmayan, kapitalist üretim ilişkilerinin oluşturduğu engellerden kurtarılmalıdır.

Kapitalistler, egemenliklerinden, ayrıcalıklarından kendi istekleriyle vazgeçmezler. Bu demektir ki, burjuva diktatörlüğü, zorla, zora dayalı devrimle yıkılabilir. Komünistler, burjuvazinin sınıf egemenliğini devrimci biçimde yıkacaklarını açıkça ortaya koyarlar.

Burjuva teorisyenler, bütün dikkatleri, bugünkü toplumda üretici güçlerin gelişmesine ve zenginlik birikimine çekiyorlar. Kapitalist toplumda, üretici güçler ve maddi zenginlik birikiminde büyük bir gelişme sağlandığı bilinen bir durumdur. Toplumsal üretici güçler, burjuva üretim ilişkilerinin (toplumsal ilişkilerin, mülkiyet ilişkilerinin) tüm engellemelerine rağmen, büyük ilerlemeyi gösterdi. Fakat insanların dikkatleri asıl olarak başka bir noktaya çekilmeli. Kapitalist üretim ilişkilerinin, gelişmelerinin önünde ayakbağı oluşuna karşın bu kadar ilerleme gösteren üretici güçlerin ayaklarındaki prangalarından kurtulmaları halinde, nasıl bir ilerleme göstereceklerini bir düşünün. Üretici güçlerin serbest (özgür), engelsiz ve ilerici gelişmesiyle, daha büyük bir ilerleme göstereceği, insanlığın bugünkü noktadan daha ileri bir yerde olacağı kesindir. Bugün insanların çözemediği birçok sorun, bu serbest ilerleme sırasında çözülebilir.

Bunu bilmek neden önemlidir? Çünkü üretici güçlerin ilerideki serbest gelişmesinin anlaşılması, sınıf mücadelesinin gidişini etkiler de ondan. Buna kavrayışı yaklaşılan işçiler burjuva düzen içinde, iyileştirmeler ve reformlarla kendilerini oyalayacaklarına, üretici güçleri, kapitalizmin prangalarından, kösteklemelerinden kurtarmak için daha cesurca ileri atılırlar. Reformizmin etkisinden daha çabuk çıkılır. Devrim fırtınası daha güçlü estirilir.

Kapitalizmin bağlarından, sınırlılıklarından, kurtulan üretici güçlerin özgür, engelsiz kendi toplumsal karakterlerine denk gelişmeleri ancak, üretim araçlarının ortaklaşa olduğu bir toplumda gerçekleşebilir. Bu koşulların sağlanmasıyla, emeği sömürme ve köleleştirme araçları olarak işgören üretim araçları; insanların ekonomik ve kültürel gelişmelerinin araçları haline gelirler. Proletarya, üretim araçlarına toplum adına el koyması durumunda; insanlar bunlara dayanarak, artan çağdaş gereksinimlerini karşılayabilir.

Üretim araçlarının ortaklaşa olduğu, üreticiler, kapitalist anlamından tamamen farklı ve ilerici biçimde, bireysel mülk edinebilirler.

"Kapitalist üretim tarzının ürünü olan kapitalist mülk edinme tarzı, kapitalist özel mülkiyeti yaratır. Bu, mülk sahibinin emeğine dayanan kişisel özel mülkiyetin ilk yadsımasıdır. Ama kapitalist üretim, bir doğa yasasının kaçınılmaz zorunluluğu ile yadsıması doğurur. Bu, yadsımanın yadsımasıdır. Bu, üretici için özel mülkiyetin yeniden kurulması değildir; ama ona, kapitalist dönemde edinilen elbirliği ve toprak ile üretim araçlarının ortak sahipliği temeline dayanan bireysel mülkiyeti sağlar!" Marx

Bu, sermaye birikiminin tarihsel eğilimidir. Ve bu noktaya gelinmiştir. Üretim araçlarının özel mülkiyetini kaldırıp, üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine geçilmesi ve serbest kalmış üretim güçlerinin engelsiz gelişmesiyle sunlar yaşanır. En başta toplumsal üretim araçları, onlara kapitalist biçim içinde sahip olan bir avuç sömürücünün çıkarına hizmet etmekten kurtularak, ortaklaşa kullanılan üretim araçları halk kitlelerinin yararına kullanılır. Böylece, her birey kendini çok yönlü ve tam olarak geliştirmenin araçlarına kavuşmuş olur.

Üretimin, kapitalizmin anarşi karakterinden kurtarılıp, planlı üretim dönemine girilmesiyle bu gelişmeler yaşanır: Kentle-kırın arasındaki ayrılık ve karşıtlık, kol ve kafa emeği arasındaki karşıtlık sona erer. Öte yandan bölgeler arasındaki ekonomik dengesizliğin giderilmesi koşulları planlı üretim sayesinde yaratılmış olur. Doğanın bugün yapılan tahribatı ve felakete sürüklenmesi yerine insanın doğa ile yeni temelde uyumlu ilişkisi sağlanır.

Buradaki özetten şu sonuç çıkıyor ki, kapitalizmin bozukluklarıyla boş yere uğraşmak yerine, kapitalizmi yıkıp, sosyalizme geçilmelidir. Kapitalizm devam ettikçe, onun tüm sonuçları daha ağırlaşmış, derinleşmiş olarak karşımıza çıkar.

Her kutada kapitalizme karşı yükselen devrimci başkaldırıları, insanların kapitalizmin bozukluklarıyla, sonuçlarıyla, uğraşmak yerine kapitalizmin kendisiyle uğraştıklarını, bu toplumsal düzenin kendisinden kurtulmak istediğini gösteriyor.

İnsanların bu toplumdaki umutları artık tükeniyor. Burjuvazi kitlelerde umut yaratacak argüman bulamıyor. Burjuva argümanların tükenişi basit bir durum değildir. Bunun çok ciddi nedenleri var. Toplumsal sistem büyük bir ekonomik kriz içindeyken, emekçilerin durumu kötüleşirken, ekonomik kriz tam anlamıyla insani bir krize dönüşürken, sistemin çöküş dinamikleri sıçramalı bir hal almışken vb. burjuvazi kitlelerde umut yaratacak argümanları nereden bulsun?

Geriye küçük burjuva sosyalizminin, kapitalist toplumda umut yaratma çabaları kalıyor. Onlar ise bugünkü toplumda iyileştirmeler, düzeltmeler, reformlar peşinde koşuyorlar. Fakat sınıf çelişkilerinin bu kadar derin ve keskin olduğu bir yerde bunu nasıl yapacaklar? Burada onların tasarımları değil, sınıf savaşının yasaları geçerlidir. Dolayısıyla, emekçiler yönünden eski toplumsal yapıda umut yaratma çabalarının başarısızlıkla sonuçlanması kaçınılmazdır.

Uzlaşma çabaları emekçilerin kapitalizme karşı başkaldırılarını durduramadığı gibi devrimci başkaldırıları yeni bir atılım içine girdi ve yeni bir hız kazandı. Sömürülen ve köleleştirilen kitlelerin isyancılığını yok etmek istediler. Fakat isyanlar daha bir devrimci tarzda ortaya çıktı. Devrimci sınıf, onun devrimci güçlerini burjuva düzenin sınırları içinde tutarak çürütmek istediler. Fakat devrimci güçler, halk demokrasisi ve sosyalizm uğruna mücadeleyle bütün canlılığını korudu ve devrimci niteliğini sürekli güçlendirdi. Bunun büyük tarihsel sonuçlarıysa daha önümüzde. Burjuva toplum çöküşte, gözlerimizi geleceğe çevirelim.

"Sesini Korkusuzca Çıkarabilen Bir Kadın Olmak İstiyorum"

Benim hayatım uzun bir zamandır çok sıradandı. Sabah işe gel akşam eve dön. Haftasonu temizlikle vs. çoğu zaman kendim ile konuşurken ne amaçsız yaşıyorum derdim.

Biraz farklılık olması adına arayışlara geçiyordum. Fakat sonra onların beni mutlu etmediğini farkedip, "yapmak istediğim bu değil" deyip duruyordum.

Bir gün kuzenimin eşi beni aradı. Kızım için bir kurs ayarladığını söyledi. Ve biz ailecek bir Pazar kalkıp kütüphaneye gittik. Orada bulunan insanlar çok sıcak davrandılar. Ve sobanın etrafına oturup sohbet etmeye başladık. Orada olmak beni çok mutlu etmişti.

Ve sonraki Pazar için heye-

canlanmaya başladım. Her defasında başka duygular uyandı içimde. Eski kimliğimle olmak istediğim insanı kaybedip, tekrar bulmuş gibiydim. Ve tarihi imkansız doğuş oldu içimde. Farklı bakmaya başladım etrafıma, insanlara. Sesimi çıkarmaya başladım. Haksızlığı haykırmaya başladım. Hatta işyerinde bana bir haksızlık yapılmıştı ve elimi masaya vurup "bunu kabul etmiyorum" dedim. Bu davranış, başta beni ve orada karşı durduğum insanları da çok şaşırttı. Onlar da garip, anlamadıkları bir "ben"le karşılaştılar. Benim tarafımda ise tarihi mümkün olmayan bir gurur vardı.

Ve ben o an kadın olmaktan büyük gurur duydum. Çünkü karşımdaki insanlar erkekti. Ve hala uyanamamış, derinlerde olan bir "ben" var, onu tamamen uyandırmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Sesini korkusuzca çıkarabilen haksızlığın karşısında durabilen ve benim gibi insanların sesi olabilen bir "kadın" olmak istiyorum. Bunun için ilk başta bilgilenecek gerek. Bunun da farkındayım. Sözün özü: artık bırakmam sizi...

İşçi Bir Kadından
Mektup

"Birlikte Güçlüyüz Birlikte Başaracağız"

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyesi kadınlar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Galatasaray Meydanı'nda eylem yaptı.

18.30'da "8 Mart Resmi Tatil Olsun", "İşimize Emegimize Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz" yazılı KESK İstanbul Kadın Meclisi imzalı pankart açan kadınlar, hükümetin kadına yönelik saldırılarını protesto eden renkli dövizler taşıdı.

KESK üyesi kadınlar eylemde sık sık "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Jin Jijan Azadi", "Kadın Yaşam Özgürlük", "Biz Kadınlar Birlikte Güçlüyüz, Birlikte Başaracağız" sloganları attı.

Emekçi Kadınlar (EKA) da KESK'li kadınların eylemine katılarak destek verdi.

Ankara'da yapılacak 8 Mart etkinliğine katılmak üzere Bursa'dan yola çıkan ve trafik kazasında hayatını kaybeden Türk Metal Sendikası üyesi kadınları da anarak selamlayan KESK'li kadınlar adına basın açıklamasını Eğitim-Sen İstanbul 3 Nolu Şube Başkanı Ayfer Koçer yaptı.

8 Mart'ın tarihçesiyle sözlerine başlayan Koçer, kadınların varlığını ve mücadelesini kendi gerici düzenleri için tehdit olarak görenlerin, bu yıl OHAL ilan ederek 8 Mart'ı yasaklamak istediğini ifade etti; "Kadınların isyanını, di-

renişlerini ve 'hayır'larını sokaklarda haykırmasından korkanların baskı ve tehditleriyle oluşturmak istedikleri kararlılığı yine kadınların örgütlü mücadelesi dağıtacak" dedi.

Haklarından ve mücadele etmekte asla vazgeçmeyeceklerini söyleyen Koçer, KESK'li kadınların taleplerinin; OHAL ve KHK rejiminin derhal son bulmasını olduğunu belirtti. Haksız ve hukuksuz yere işten atılan binlerce emekçinin görevine iade edilmesini isteyen Ayfer Koçer, esnek, güvencesiz, kayıt dışı çalışmaya derhal son verilme-

mezi atılan uluslararası sözleşmelerin gereği yerine getirilmelidir.

* Eğitim alanı başta olmak üzere, kamusal alandaki tekçi, gerici ve cinsiyetçi uygulamalara son verilmeli, laik, bilimsel anadilde kamusal hizmet sağlanmalıdır. 8 Mart resmi tatil ilan edilmelidir." Diyerek taleplerini sıralayan kamu emekçisi kadınlar, İş güvencesi, yaşam güvencesi ve gelecekleri için tüm kadınları dayanışmayı büyütme çağırarak, "Biz kadınlar birlikte güçlüyüz, birlikte başaracağız" dediler.

Türk Metal Sendikası Otobüsü Devrildi 7 Kadın Hayatını Kaybetti

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri için Bursa'dan yola çıkan Türk Metal Sendikası üyelerini taşıyan otobüs devrildi. Türk Metal Sendikası üyelerini taşıyan 4 otobüslük konvoyda bulunan Mehmet Tüzün yönetimindeki 16 KT 064 plakalı otobüs, İnegöl'ün Osmaniye Köyü Mezitler 6 mevkiinde yoldan çıkarak devrildi. 7 kadın öldü, 35 yaralı var.

8 Mart işçi ve emekçi kadınların emekleriyle, dökülen kanlarla kızışıyor. Ölen kadınların isimleri şöyle: Elvan Mutlu, Fatma Hacıoğlu, Güleydan Sezer, Leyla Çiçek, Leyla Yalçın, Refika Barışsever, Özlem İnan...

Adana'da Emekçi Kadınlar Günü Etkinliği

Adana Kadın Platformu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü için Atatürk Parkında bir etkinlik düzenledi.

Etkinlik Adana'da kapatılan MKM'ye bağlı kadın erbane grubunun türkülerıyla başladı; daha sonra basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasının ardından oluşturulan serbest kürsüde, birçok kurumdan kadınlar söz aldı.

EKA (Emekçi Kadınlar) adına konuşan arkadaşımız; 8 Mart'ın tarihçesine, nasıl "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olduğuna, bu sistem içerisinde kadınların durumuna değindi. Ve kadınların kurtuluşunun sistem içi reformlarla değil, bu kokuşmuş sistemin yok olmasıyla olabileceğini söyledi.

Etkinlik halaylar, zılgıtlar, sloganlarla devam etti.

KADIN DEVRİM ÖZGÜRLÜK

Adana'dan Emekçi Kadınlar (EKA)

Balıkesir'de 8 Mart Etkinliği

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Balıkesir Burhaniye'de anlamlı bir etkinlik düzenlendi.

Demokratik kitle örgütlerine mensup emekçi kadınlar, 2010 yılında Bahçelievler Mahallesi'nde "Kadınlar İçin Hatıra Ormanı" kurmuşlardı.

Kadın ormanı içinde açıklama yapan emekçi kadınlar, Türk Metal Sendikası üyesi 7 kadının hayatını kaybetmesi üzerine duydukları üzüntüyü dile getirerek basın açıklamasına başladılar.

"Bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Amerika'da 8 Mart 1857'de tekstil fabrikasına kilitlenen kadınların öldüğü gündür. Dünya'nın dört bir yanından kadınlar sokakları, meydanları dolduruyorlar. Kadınlar birlikte çok güçlüyüz." diyerek, 8 Mart 2017 Uluslararası Kadın grevine destek verdiklerini de ifade ettiler.

Ardından yağmura inat "Kadın Emek Pazarı"ni kurdular. İhraç edilen akademisyenlerin ve kadın cinayetinde ölen Balıkesirli kadınların panoları hazırlandı; "HAYIR"lara vesile olsun diye lokma dökülüp dağıldı. Ve 2010 yılından bu yana Balıkesir'de katledilen 29 kadının anısına 29 fidan dikme etkinliği oluşturuldu; her renkte tomurcuğa dönüş, meyveleri umut olsun diye...

Editör

HALKLARIN KUŞATMASI

...Baştarafı 1. Sayfada

Gereğe tahmin edilebilir bir şeydi: Almanya mitinglerine katılması iç politikaya alet edilebilirdi. Bin Ali Yıldırım Kırşehir mitinginden teşekkürlerini gönderdi.

Kemal Kılıçdaroğlu, kritik anlarda RTE'nin yardımına koşmada sırayı kimseye bırakmayan bu adam, Almanya'nın dinci-faşist iktidarın bakanlarının konuşmasının yasaklanmasını "asla ve asla doğru bulmadığını" ilan etti. Gereğesi, "düşünce ve ifade özgürlüğü" idi. Dinci-faşist iktidarın bu can simidi, hızını alamadı ve Hollanda bir dinci-faşist Bakanı sınırdışı edince hükümete "ilişkiyi askıya alın" çağrısı yaptı.

O bu çağrıyla yaparken hükümetin bir Bakanı, "Hollanda'ya ekonomik yaptırım uygulamayı düşünmüyoruz" diye açıklama yapıyordu. 24 Temmuz'da Taksim'i dinci-faşist partiye açmak için düzenlediği mitingde "DİSK, KESK, TMMOB, TTB, DBP, Devrimci Parti, EMEP, EHP, ESP, HDP, SYKP, YSGP, HDK, Haziran Hareketi, Halkevleri, İHD, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Hacı Bektaş-ı Veli Vakfı, PSAKD, ABF ve Demokratik Alevi Dernekleri"ni kuyru-

ğuna takan bu adam, açıklamasını yaptığı gün, hükümetin polisi bu örgüt ve partilerin insanlarını Gazi'de coplarken gıkını çıkarmıyordu.

Dinci-faşist iktidara doğrudan destek çıkanların yanı sıra, sözüm ona "sol" yorumla gizli destek çıkanlar da vardı. Osman Baydemir, HDP adına, dinci-faşist iktidarın tekmelemesine "Si-yasetçi dilediği yerde dilediği fikrini ifade edebilmelidir. Ve fikrinden dolayı engellenmemeli, yasaklanmamalı, ötekileştirilmemelidir." sözleriyle karşı çıktı. Eh, "demokrat" dediğin de böyle olmalı! Kendi halkını katledenleri de yeri geldiğinde savunmalı..!

Ertuğrul Kürkçü nam, bu işi daha usturlu, daha ustaca yapıyor ve dinci-faşist iktidarın kışkırdığı tekme izleri karşısında "danışıklı dövüş" diyerek güya "nötr" kalıyor. CHP'den de "danışıklı dövüş" yorumları geldiğine göre, 24 Temmuz mitingi ruhu canlılığını koruyor demektir.

Oysa, dinci-faşist iktidarın bu gizli destekçileri şunu bilmiyor olamazlar: Avrupa'daki Kürt halkı ve devrimci demokrat kitleler dinci-faşist iktidarın temsilcilerinin Avrupa'da miting yapmalarını, konuşmalarını, örgütlenmelerini engel-

lemek için tüm güçleriyle mücadele ediyor, bunun için ağır bedeller de ödüyorlar.

İşin aslı nedir? Gerçekte ortada bir "danışıklı dövüş" yok. Dinci-faşist iktidarın böyle tekmelemesinin nedenlerini iki ana başlık altında toplayabiliriz. Birincisi, Avrupa halklarının kendi hükümetleri üzerindeki ağır baskısıdır. Avrupa halklarının devrimci-demokrat kesimleri Türkiye'deki gelişmeleri, dinci-faşist iktidarın amaç ve pratiğini yakından izliyor ve Türkiye-Kürdistan halklarıyla güçlü bir enternasyonal dayanışma içindeler.

Halkların kendi hükümetleri üzerindeki baskısının somut örneği, dinci-faşist iktidara arayış bozmak istemeyen İsviçre'de gördük. İsviçre Federal Yönetimi dinci-faşist iktidarın temsilcilerine toplantı ve miting yapma izni vermesine rağmen, İsviçre halkıyla daha yakın temas içindeki Zürih Kanton yönetimi bu kararı tanımayarak izni iptal etti.

Alman Hükümeti ve başındaki Merkel'in dinci-faşist iktidara verdiği tüm desteğe karşın Alman yerel yetkilileri aynı şekilde dinci-faşistlerin miting vb yapmalarına izin vermediler. Mer-

kel ve Alman Dışişleri Bakanlığı bu konuda çaresiz kaldılar.

İkinci neden şudur: Avrupalı emperyalistler Türkiye ve Kürdistan'daki iç savaşın kendi topraklarına taşınmasını istemiyorlar. Bunda, kendi "huzurlarının" bozulmasını istemeyen Avrupa orta ve yüksek sınıflarının baskısı da önemli rol oynuyor. Böyle bir gelişmenin kendi topraklarını yakacağını gayet iyi biliyorlar.

Faşist devletin ve dinci-faşist iktidarın halkların baskısı altında böyle kuşatılması birleşik devrimimize güç katıyor. Baykal-Kılıçdaroğlu ve onların kuyruğundakiler; Baydemir-Kürkçügiller bu duruma üzülürsünüz, emekçi sınıflar ve ezilen halklar, ki bunların başında Kürt halkı geliyor, Avrupalı emperyalistlerin dinci-faşist iktidarı tekmelemek zorunda kalmasını keyif ve sevinçle izliyorlar.

Faşist devlet ve dinci-faşist iktidar şimdi Ortadoğu halklarının yanı sıra Avrupa halklarının da kuşatması altına girmiştir.

İzmir Muhabirimize Tutuklama

Gazetemiz İzmir muhabiri Lutfiye Burcu Kara, yargılanmakta olduğu Gezi davasının sonuçlanması üzerine tutuklandı.

İstinaf mahkemesinin onayladığı dava sonucunda Antep'te tutuklanan muhabirimiz, Gaziantep E Tipi Cezaevi'ne gönderilmiştir.

Muhabirlerimizi, yazı işleri müdürlerimizi, dağıtımçılarımızı tutuklamakla, devrimci basın susturamayacaksınız.

Devrimci Basın Susturulamaz!

"Halklarımızı 13 Martçılar Gibi Ön Saflarda Yerlerini Almaya Çağırıyoruz"

13 Mart 1982'de idam edilen ilk proleter kadrolar Seyit KONUK, İbrahim Ethem COŞKUN, Necati VARDAR yoldaşlar yaşamları boyunca almış oldukları görev ve sorumluluk bilinciyle hareket ettiler. TC devletinin faşizmine karşı halkların mücadele birliğini savunan bu üç proleter öncü yaşamlarını bu uğurda tereddüt etmeden devrime adanmışlar. Burjuvazinin bugün dahi uyularını kaçırarak, işçi sınıfına ise deneyim kazandıran büyük Tarih eyleminin öncüleriydiler. Proletaryanın kinini kuşandığı bu eylem,

burjuvaziyi bir çok anlamda zorladı. İşçi sınıfını satın alamayan devlet zor yoluyla eylemi bastırmaya, işçileri teslim almaya çalışıyordu. Polis gücünün etkisiz kaldığı bu büyük eylemde faşizm işçilerin karşısına bölük bölük asker yığıyordu. Artık eylem sadece fabrikalarda değil her işçi mahallesi, her işçi evi eylem alanına dönüştürülmüştür. Tarih eylemi aradan çok uzun zaman geçmesine rağmen sınıfın belğinde kalıcı izler bırakmaya devam ediyor, edecek.

Bu kısacık ömre böylesine büyük bir eylemi sığdıran yoldaşlar artık yirmi dört saatini devrime adanarak illegal mücadeleye atıldılar. MHP il sekreteri ve faşistleri finanse eden bir müteahhidin cezalandırılması eylemlerini gerçekleştirdiler. Gerçekleştirdikleri eylemler sonucu burjuvaziye tutsak düştüler. Yargılandıkları mahkeme salonunda şu sözleri haykırdılar: "Bugün 1 Mayıs, işçi sınıfının, birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Bu şerefli günde yargılanmayı reddediyor, sizi 1 Mayıs'ta ölümsüzleşenlerimiz için bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyoruz." Mahkeme heyetinde şaşkınlık yaratan bu sözler heyeti ayağa kaldıracak denli etkiliydi. Dipçiklerle salondan çıkarılan üç TKEP üyesi idama mahkum edildiler. İdam sehpasını sınıfın kürsüsü bilerek haykırdılar:

"Savaşımsız sömürsüz bir dünya için savaştık.

Biz bu davaya baş koyduk, başımız devrime, halkımıza ve partimize feda olsun.

İdamlar bizleri yıldırılmaz.

Kahrolsun faşizm.

Yaşasın Kürt ve Türk halklarının mücadele birliği."

Faşizmin baskısını üzerinde hissetmiş bütün yoksul halklarımıza çağrımızdır;

Faşizm iktidarının sallanmaya başladığı her dönemde halka yönelik saldırılar artmaktadır. Burjuvazi, faşist güçlerini silahlandırarak adım adım bir katliama hazırlanıyor. Bizler, başta işçi gençlik olmak üzere yoksul Alevi, Kürt, Türk ezilen emekçi halklarımızı Leninist Parti bayrağı altında "Faşizme Karşı Silah Başına" şiarıyla örgütlenmeye, 13 Martçılar gibi ön saflarda yerlerini almaya çağırıyoruz.

**13 Mart Savaşçıları Ölümsüzdür
Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz
Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği
Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist**

Rojava'dan Leninist Savaşçılar

Adana Ayışığı Sanat Merkezi'ne Keyfi Polis Baskını

Adana'da gün baskınlarla başladı. Birçok yere baskınlar düzenlendi. Adana Ayışığı Sanat Merkezi de baskın düzenlenen yerlerin arasındaydı. "Sansasyonel eylemler yapılacağı" gerekçesiyle yapılan baskında, Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi İsmail Akbulut avukatı ile görüşmeye çalışırken, polisler telefonu elinden zorla almaya çalışmışlardır. Avukatı ile yaptığı görüşme kesilmek istenmiştir. Gözaltına alınan İsmail Akbulut daha sonra serbest bırakılmıştır.

Diğer şubeleri KHK'larla mühürlenmiş Ayışığı Sanat Merkezi de kısa bir açıklama yaparak, "Halkların nabzı çok hızlı atıyor bu çarpıntı yeni bir altüst oluşa varıyor. Kulakları sağır eden bu sesi duymamak için kulaklarımızı sıkı sıkıya kapatıyor olmanız gerekiyor. Burjuvazi bu sesi duyuyor ve üstünde bıraktığı korkuyla ne yöne saldıracığını bilemiyor... Hiçbir baskı emekçi kitlelerin sanatını yapmaktan bizi alıkoyamayacak. Adana Ayışığı Sanat Merkezi Kapatılmaz, Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" dedi.

Sami Tunca Duruşmaya Getirilmedi

Gazetemizde yayınlanan yazılardan dolayı hakkında dava açılmış olan Y.E.Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca'nın duruşması, 14 Mart günü Çağlayan'da 14.ACM'de görüldü.

Cezaevine celp gittiği halde duruşmaya getirilmeyen Sami Tunca'nın duruşması, dava konusu olan yazıların yazarları Nurettin Temel ve Serdar Serbülen Sürücü'nün katılımıyla yapıldı. Dava konusu dosya, Sami Tunca ve yazarların yargılandığı dosyaların birleştirilmesiyle oluşmuştu. Ancak kendilerine sadece celp geldiğini, iddianamenin ulaşıldığını söyleyen yazarlar, savunma yapamadı.

Duruşma 4 Temmuz günü 11.30'a ertelendi.

Zindanlarda Saldırıları Sürüyor

Uzun zamandır zindanlar gündeminde olan hücre ve havalandırmalara kamera takılması saldırısı sürüyor.

Geçtiğimiz günlerde Tekirdağ 2 Nolu F Tipinde takılan ve hücreleri gören kameralar tutsaklar tarafından kırıldı. Kırılan kameralar için aralarında TKEP/L davası tutsağı Baki Yaş'ın da olduğu tutsaklardan 2500 lira istenirken adli ve idari soruşturma da başlatıldı.

Edirne F Tipinde ise tutsaklara "parmak izi" dayatması uygulanıyor. Tutsakların zorla parmak izi alınmaya çalışılarak, vermedikleri takdirde hastane ve mahkemelere götürülmeyecekleri söyleniyor. Zorla parmak izleri ve resimleri çekilmek istenen tutsaklar, buna izin vermediği için darp ediliyor.

Avukatlarından aldığımız bilgiye göre parmak izi vermedikleri için tartaklanan TKEP/L davası tutsaklarından M.Reşat Güvenilir ve Ali Ekber Sever de saçları çekilerek, avuçları zorla açılmaya çalışılırken darp edildiler.

Elazığ T Tipi Kapalı Cezaevinde bulunan Ümit Onursal Özat'ın da Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'ne sevk edildiği öğrenildi.

Yürüyeceğiz...

Seyitler, Denizlerin yarattığı geleneğin devamcıydılar. Bu geleneği sınıfla buluşturdular. En olanaksız koşullarda, en zor şartlarda, darağaçlarında, parti çizgisinin gücünü yenilmezliğini ispat ettiler.

Bu güç bizimdir! Biz bu gücü yaratınların, yaşatanların, ayak izlerini takip edenleriz! Denizleşenlerin, Seyitleşenlerin yoldaşlarıyız.

Alanımızda, her sene olduğu gibi bu sene de 13 Mart Savaşçıları, pratik mücadelenin yön göstericileri, denetleyicileri olarak yaşatılarak anıldı. 13 Mart Savaşçıları'nın yaşam öyküleri ve mücadele miraslarının anlatımı ve anmaya katılan yoldaşların Seyitler hakkındaki duygu ve düşüncelerinin paylaşımından sonra, Savaşçılarımızın mücadele ruhu ve partili pratiklerinin yön göstericiliğinde, Pratik politik hedeflerimizi planlamaya çalıştık, yaşadığımız mücadele pratiğiyle ilgili sorunları tartışmaya açtık.

Verimli tartışmalarla somut sonuçlara ulaşmaya çalıştık. Hedeflerimiz yürürkenki tempomuzu, yaptıklarımızı ve yapamadıklarımızı sorguladık, sonuçlara ulaştık... Yürüyeceğiz... Daha hızlı, daha verimli...

**13 Mart Savaşçıları Ölümsüzdür!
Denizleşenlerimizle Yürüyoruz!
Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği!
Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist!..**

Almanya'dan Leninistler

BİR YERE GİTMEDİK BURADAYIZ!

Umud Çakır

8 Mart akşamı Taksim, İstiklal Caddesi'ndeki o dev kalabalık neyi ifade ediyor? Çok ama çok şeyi. Toplamından çıkacak sonucu, yazının başına konuralım. Azgın faşist terörün görünür olmaktan çıkıp bir yer altı akıntısına çevirdiği devrimci yığın hareketi; "Buradayız bir yere gitmedik" diyor. Sonuna kadar gitmeye yeminler eden dinci faşist iktidara adeta "Hodri Meydan" diyor.

Hemen belirtelim: Feminist çevrelerin geleneksel hale getirdiği 8 Mart Gece Yürüyüşü'nün bir anda dev kitle gösterisine ve iktidara karşı öfke kusma platformuna dönüşmesi, bizi zerre kadar şaşırtmadı. Oportünist siyasetlerin aksine, devrimci kitlelerin sinmediğini, ama dönemin kaçınılmaz kıldığı yıkıcı bir ayaklanma için gerekli motivasyonu ve enerjiyi depoladığını, sadece bu amaç için protesto tipi eylemleri ertelediklerini, bu süreçte sürekli belirttik. Kitleler bir kez daha bizi yanıltmadı. Söz konusu tespitleri yaparken uzun iç savaş ve yakın dönem yığınsal ayaklanmaların "Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" diyen kitleler üzerinde yarattığı devrimci birikimden hareket ediyorduk. Böyle muazzam bir birikim, yine ancak sermayenin aynı ölçüde muazzam kan dökücülüğü ile dağıtılabilir. Evet, doğrudur, kahredici bombalar içinden yüzlerce canımızı kopardı, binlerce tutuklama yaşandı, yüzlerce kuruma kilit vuruldu. Hatta Cizre, Sur, Şırnak üzerinden en kanlı gözdağı amaçlandı. 10 Ekim'i, Cizre'yi gören devrimci yığınlar, bu noktada akıllı bir hamle yaptı: Kendi önderlerinin bile bu kanlı sürece hiç hazır olmadığını anlayan yığınlar, gereken zamanı kazanabilmek, devrimin tümünden dağılmasını önlemek için, eylem erteleme tutumuna girdiler. Peki ama kitleler kendi başlarına böylesi taktik hamlelere nasıl karar verebilirler? Gezi deneyiminden sonra, hala böyle sorular soranlara cevap, Nasreddin Hoca'dan gelsin: Kazanın doğurduğunu inanıyorsun da, öldüğüne niye inanıyorsun?

8 Mart'ı yakın geleceğin daha büyük ayaklanmaları için bir prova saymak yerine, acaba neden bunun geçici bir parlama olduğunu düşünmüyoruz? Ne güzel rahatlatıverirdik. Devrimin büyük ve çetin görevlerine burun kıvrır, Lenin'in otsovizm üzerine yazdıklarını papağan misali tekrarlar, sıradan günlük işlere dalıverirdik. Oysa bu dev kitlesel gövde gösterisi öylesine özel bir dönemde çıkıp geldi ki, hiç kimse buna duru gökte çakan şimşek gözüyle bakamaz. Dinci faşizmin her gün kitleleri ağır silahlarla tehdit ettiği, savcı ve hakimlerin iktidara destek sunmayan herkesi "teröristlerle aynı muameleyi görme" garantisi verdikleri, saray baş danışmanlarının Cizre ve Sur'u bile mumla ararsınız mesajları atıkları bir zamanda, eğer yüzbin kişi sokaklara öyle sessizce değil, öfkeyle çıkıyorsa, buna meydan okumak denir, başka bir şey değil.

Öfkeyi yaratan, açık faşist baskılardır. Ama biz burada, yalnızca öfke-den ibaret olumsuz bir duygu görmüyoruz. Böyle bir zamanda tek başına öfke, cesaret ve cüreti doğuramaz. Bunun için, hasımın içinde bulunduğu güçsüzlüğün farkına varmak ve özgüvene de sahip olmak gerekir. Devrimci kitleler, dinci faşizmin sallayıp durduğu silahların, aslında bir güçsüzlüğü perdeleme amaçlı olduğunun farkına vardı. Referandumla birlikte belirginleşen toplumsal eğilimler, güç dengelerinin aslında devrimci yığınlardan yana olduğunu, bizzat dinci faşizmin saflarında üstü örtülemeyen bir karmaşanın hüküm sürdüğünü, herkesçe anlaşılabilir bir netliğe kavuştu. Uzun iç savaş ve bir dizi devrimci ayaklanma tecrübesi yaşamış yığınların, bu tablodan gerekli dersleri çıkarmayacağını sanmak ahmaklıktır. 8 Mart gece yürüyüşü, herkesin bildiği ve her katılama açık karakterde bir eylem platformu olarak görüldü ve yüzbinler o fırsatı değerlendirdi.

Yine her zaman şunu söyledik: Tek başına faşist terör, kalabalıkları sessiz kalıp sinmeye ikna etmekte yetersiz kalır. Bunun için bir uzlaşma zemini de gerekir. Yani, bir noktadan sonra, cesaretini yitiren çoğunluk, öfke duydukları baskı karşısında, bu baskıyı, kendi kafasında meşrulaştırıp hiç olmazsa çekilir hale getirecek argümanlar aramaya girişirler. Eğer böylesi uzlaşma noktaları bulurlarsa, fırtınayı sessizlik içinde atlama yolunu seçerler. 12 Eylül faşizmi bile kitlelerde böyle bir uzlaşma noktası yaratabilmek için "Hem sağ, hem sol anarşiyi bitirdik" tezini işlemek zorunda kalmıştı. Doğrusu ya, 70'li yıllarda, iktidarı fethetmek için değil ama sivil faşist teröre karşı direniş için zoru örgütleyen siyasetler de, bu uzlaşımın doğabileceği boşluğu yeterince yaratmışlardı. Oysa şimdi, dinci faşizm hiçbir uzlaşma noktası sunmuyor, sunamıyor. Dahası kitlelerdeki devrimci birikim, böyle bir uzlaşma olanak tanımıyor. "Polis baskısı kötü ama hiç olmazsa evimin içinde rahatım" diyen yok, tersine "bombalarıyla ve satırlarıyla kapımıza dayanıyorlar" hissiyatı hakim.

Böylesine yaşamsal bir tehdit altında bulunan devrimci yığınlar, dinci faşizmin emperyalist efendileriyle girdiği ağız dalaşından, aşağılama ve azarlamasından, doğru sonuçlar çıkaracak uyanıklıktalar. Bu efendilerin azarlarındaki asıl meramin, demokrasi olmadığı biliniyor. Eğer dinci faşizm tüm bu azgın terörün sonunda burjuva egemenliği tahkim edebilmiş olsaydı, Avrupa başkentlerinde, toplantıları yasaklamak yerine RTE'nin altına kırmızı halılar sererlerdi. Tersine uzun yılların yönetim tecrübesiyle emperyalistler, dinci faşizmin ipleri tümüyle elinden kaçırdığını, ilk karşı atılımda bozgun halinde dağılacak denli güçsüz kaldığını pekala görebiliyorlar. Devrimci yığınlar, emperyalizmin desteğinden yoksun kalmış bir sermaye iktidarının, ne kadar dayanıksız olduğunu kavrayacak olgunlukta.

Referandum süreciyle gördük ki, dinci faşist iktidar, bir parti olmaktan çıktı, devlet haline geldi ve bu hale geldikten sonra kendi tabanını harekete geçiren dinamikleri kaybetti. Teşkilatlar çalışmıyor, ilanlarla maaşlı miting elemanı arıyorlar. Neden? Çünkü AKP bir ideoloji partisi değil, ne Hitler'in Nazi hücum kitaları, ne Mussolini'nin kara gömleklileri gibi, kendi içinde tutarlı bir dünya görüşüne sahip bir kitle vardı bu partide. Peki ne vardı? Çocuklarına iş bulma torpili peşinde anneler, biriz destekle iki yakasını bir araya getirebilen esnaflar, bir de kefenlere bürünüp caka satan lümpenler. Bir rant potansiyeliydi AKP. İçeriği itibariyle referandum, parti teşkilatları çevresinde bir rant kümelenmesine imkan tanımıyor, adaylar yarışının hareketi yok, yerel bağlar kopuk. Dorusu, ekonomik kriz ve yağmalanan hazine, ortada dağıtılacak rant da kalmadı. Bu yüzden dinci faşizm referandumu, bir devlet kampanyası biçimine soktu. Polisi, adliyesi, vergi memuru, evet için çalışmaya zorladı. Buna rağmen evet kampanyası boş salonlar ve boş meydanlarda yürüyor. Böylece gördük ki, sadece AKP değil, devletin de takati kalmamış.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak diyen milyonların bütün bu gerçekleri göremediklerini düşünenler çok fena yanırlar. Ve 8 Mart böyle düşünelere inat, tam anlamıyla buzkıran görevi yaptı. Eğer bu ilk dev atılım, Kürt halkında Newroz'da tamamlanırsa, işte o zaman 17 Nisan'ın gerçek bir ayaklanma için muazzam fırsatlar sunduğunu, buna şimdiden hazırlanmayan öncülerini başlayacak fırtınanın silip süpüreceğini söyleyebiliriz.

22. Yılında Gazi Anması

Gazi Katliamı ve Ayaklanmasının yıldönümünde Gazi halkı, her sene olduğu gibi mezarlığa yürüyerek katledilenleri anmak için toplandı.

12 Mart öncesi devlet de kendi önlemlerini almıştı. Birkaç gün önceden mahalleyi abluka altına alan, cafe ve evlere baskın yapan polis, halka terör estirmeyi, devrimcileri de gözaltına almayı ihmal etmemişti.

Her yıl olduğu gibi bu yıl semt esnafı da, kepenk kapattı. Polis kitlelerin yürüyüş güzergahı olan eski PTT yolunu zırlı araçlarla kapattı. Eylem günleri İETT araçlarının girmediği semte bir süre minibüslerin girişi de engellendi.

Gazi ve Ümraniye Şehit Aileleri, Gazi katliamında yaşamını yitirenleri anmak üzere Gazi Cemevi'nde "Gazi ve Ümraniye Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartı ve katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarının bulunduğu dövizlerle toplandı.

Aileler, polis ablukası altında "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları ile yürüyüşe başladı. Yürüyüşlerini Eski Karakol önünde sonlandıran aileler, burada yaşamını yitirenler anısına

karanfıl bıraktı.

Gazi Katliamında yaşamını yitirenlerin aileleri adına Serkan Engin'in kardeşi Engin Engin, katliamdaki amacın Gazi'de devrimcilerin örgütlenmesini engellemek sindirmek ve tüm devrimci, demokrat halka gözdağı vermek olduğunu ifade etti. Saldırının Alevisi ve Sünnisiyle tüm halka yönelik olduğunu dile getirdi. Engin, Gazi halkının katliamlara, sergilenen vahşet görüntülerine, 18 şehit, yüzlerce yaralıya rağmen 3 gün boyunca ayaklanmayı sürdürdüğünü belirterek, Ümraniye'de de Gazi halkına destek vermek isteyen kitleye de ateş edilerek 4 kişinin daha yaşamını yitirdiğini söyledi.

Yapılan konuşmanın ardından aileler Gazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti. Polis yürüyen ailelere saldırdı. Kitle polisin gaz bombalı saldırısı sonrası ara sokaklara dağıldı. Polis zırlı araçlarla sokaklara girdi.

Kitle saldırıya rağmen yeniden toplandı. Cemevi önünde "İnsanlığa Karşı İşlenen Katliamları Kınıyoruz. Gazi-Ümraniye Şehitleri Ölümsüzdür" pankartı arkasında toplanan kitle ellerinde karanfillerle Eski Karakola doğru yürüyüşe başladı.

Buradan itibaren katliamda vurulanla-

rın ölümsüzleştiği yerlere karanfeller bırakılarak Gazi Mahallesi Mezarlığı'na kadar zılgıtlar, ıslık ve sloganlarla yüründü. Mücadele Birliği Platformu da "Yaşasın Gazi Ayaklanması" pankartıyla kortejde yerini aldı.

Mezarlığa gelindiğinde mezarlara Alevi dedeleri ve ölümsüzleşen devrimcilerin anneleri tarafından karanfeller bırakıldı. Saygı duruşunun ardından Kiraz Poyraz tarafından basın metni okundu. 12 Mart 1995'te Alevileri yönelik saldırı protesto edilerek bu saldırı karşısında Gazi Mahallesi halkının ayaklandığı ve devletin de saldırısıyla 22 kişinin yaşamını yitirdiği hatırlatıldı.

Katillerin 22 yıldır cezalandırılmadığı fakat devletin faşist politikalarının bilindiğini ve bir sonuç beklentisinde olunmadığı ifade edildi. Devletin Kürdistan'daki katliamlarına da değinilerek faşist devletin katliam ve saldırılarına karşı asla diz çökmeyen Gazi Mahallesi halkının birlikte mücadeleyle bu faşist saldırılara karşı duracağı söylendi.

Konuşmaların ardından mezarları bulunan diğer devrim savaşçıların mezar başlarında da saygı duruşunda bulunularak eylem sona erdirildi.

Stuttgart'ta

HBDH 1. Kuruluş Kutlaması

Halkların Birleşik Devrim Hareketi adına Stuttgart bölgesinde HBDH 1. Kuruluş yıldönümünü selamlamak için 12 Mart 2017 günü bir kutlama düzenlendi.

Kutlamanın açılışı, devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasında şöyle denildi:

"Mahir ile İbrahim'in, Deniz ile Mazlum'un, Anadolu ile Mezopotamya'nın, Fırat ile Asi'nin, Çoruh'un, Sakarya'nın, Ağrı ile Amanos'un, Zığana'nın, dağlar ile şehirlerin, fabrikalar ile köylerin işçiler ile köylülerin, kadınlar ile erkeklerin, Kürtler'in, Türkler'in Laz, Ermeni, Çerkezler'in Sur'un, Cizre'nin, Silopi'nin, Nusaybin'in, Kobani'nin, Kamışlı'nın, Şengal'in, Hatay'ın, Ankara'nın, Gezi'nin halklar ile devrimin, devrim ile hareketin, hareket ile zaferin buluşmasına hoşgeldiniz! Biz, uzun görünen yolları kısaltmak için yola çıkarınız. Biz, karanlığı aydınlatmak için şehirlere, dağbaşlarına ateşler yakınız. Gecenin sonundaki günü gören, şafağa koşunuz. Biz, kavganın bedelini göğüsleyen, zaferin halayını müjdeleyenleriz. Bir sürü umduğumuz, seller yaratacağız! Rüzgarın getirdiği damlalarla büyüyeceğiz! Küçük küçük akışlar değil artık, yatağımıza sığmayacağız! Birleşeceğiz, gelecek, eskiyi yıkıp yeniyi yaratacağız! Kazanacağız! Ateşler

Zindanlarda Açlık Grevleri Ve Sürgünler

Edirne F Tipi Cezaevi'ndeki siyasi tutsakların, insanlık dışı uygulamalara karşı başlattıkları süresiz dönüşsüz açlık grevi sürüyor. 5'şer günlük dönüşümlü başlatılan grev, koşulların daha da ağırlaştırılması üzerine 23 Şubat'ta 6 tutsağın süresiz dönüşsüz açlık grevine girmesiyle sürekli hale getirildi. Kısa sürede açlık grevi eylemcilerinin sayısı 18'e yükseldi. Açlık grevindeki tutsaklarda aşırı kilo kaybı yaşanırken, kimi sağlık sorunları da baş gösterdi.

Tutsakların işkence ve baskıya son verilmesi için başlattığı grevdeki talepler şunlar:

"İdarenin keyfi uygulamalara son vermesi... güvenlik' adı altında keyfi tecride son vermesi... daha sağlıklı koşullarda tedavi haklarının verilmesi, ortak alan, sohbet hakkı, oda değişimi vb. birçok konuda iletişim haklarının geri verilmesi... haksız yere açılan disiplin soruşturmalarının son bulması... kötü muamelelerin ve işkencenin son bulması"

Zindanlarda baskı ve şiddete karşı başlatılan açlık grevleri İzmir Şakran ve Van T Tipi zindanlarında da sürüyor. Urfa Siverek T Tipi Kadın Cezaevi'nde de açlık grevine başlayan 3 kadın tutsak, Alanya'ya sürgün edilirken; Diyarbakır D Tipi Cezaevi'nde 15 Mart'ta açlık grevine başlayan 5 tutsak da Tekirdağ F Tipi'ne; Mardin E Tipi Cezaevi'nde açlık grevine başlayan 5 kişi daha sürgün edildi.

Zindanlarda Açlık Grevi Yayılıyor

Cezaevlerinde haftalardır Abdullah Öcalan'a yönelik sürdürülen tecridin kaldırılmasına yönelik açlık grevleri sürüyor.

15 Mart itibarıyla İzmir Aliğa Şakran Cezaevi'nde 28 tutsağın sürdürdüğü süresiz dönüşsüz açlık grevi 29'uncu gününde; Edirne F Tipi Cezaevi'nde 6 tutsağın açlık grevi 20. Van T Tipi Cezaevi'nde 10 tutsağın açlık grevi eylemi 8. gününde devam ederken, zindandaki tüm PKK ve PAJK'lı tutsaklar da 15 Nisan'a kadar 5'er günlük dönüşümlü açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

Türkiye'de ve Kürdistan cezaevlerinde bulunan PKK ve PAJK'lı tutsakların talepleri, "PKK Lideri Abdullah Öcalan ve yamındaki tutuklular üzerindeki tecridin bir an önce kaldırılması, özgür koşullarda müzakere etme koşullarının sağlanması, cezaevlerinde yaşanan hak ihlalleri uygulamalarından vazgeçilmesi ve köylerin yakılıp yıkılması uygulamalarına son verilmesi"...

Önsöz Sizi Çağırıyor

Sevgili Okur,
Yine bir baharı daha Önsöz'le karşılıyoruz. Bahar yeni huzursuzluklara yeni uyanışlara gebe.

Önceki sayımızda başladığımız Ekim Devrimi'nin 100. Yıldönümü bölümümüz devam diyor. Ekim devriminin yarattığı kültür sanatı incelemek ve ondan öğrenmek için bundan sonraki sayılarımız için de araştırmayı ve paylaşmayı sürdüreceğiz. Önsöz'e bu konuda da katkılarınızı bekliyoruz.

Yeni sayımızda işçi sınıfını anlatan yazarımız Orhan Kemal hakkında önemli bir inceleme yazısı da var. Küba ve Hindistan'ın sıcak havası yazdan önce geldi sayfalarımıza. Sabırsızlık Zamanı'nın iki farklı açıdan incelemesini de sayfalarımızda bulacaksınız. Zindan Türkü Söylüyor bölümümüzde halen tutsak olan kardeşi Serbülent Sürücü ile Ölüm orucu savaşçısı Sibel Sürücü hakkında yaptığımız röportajı paylaşıyoruz.

KYK'larla kapatılan İzmir, Antep ve Antakya

Ayıışığı Sanat Merkezleri büyük saldırının bir parçası olmanın haklı gururunu buraya da taşıyorlar. Aydınlar, akademisyenlere, sanatçılara hatta sanat binalarına yönelen gerici saldırı aynı şiddette ilerici bir öfkeyi biriktiriyor. Sanat üretiminin ve sosyalist kültürü yaymanın duvarlara ihtiyacı

olmadığını görecekler. Gezi ayaklanması ile ortaya çıkan Gezi sanatı kitlelerin biriktirdiği estetiği sokağa döktü. Kitlesele sanatı, ortak yaşamın kültürünü nasıl yaratacağımızı deneyledik ve gösterdik.

Tüm Önsöz takipçilerinden Önsöz'ün elden ele dağıtıldığını hatırlatarak daha geniş kesimlere ulaştırılması için ellerimizin ulaştığı her yere Önsöz'ü götürmeyi öneriyoruz. Yayınların, televizyon kanallarının kapatıldığı gazetecilerin tutuklandığı bu dönemde sesimizi yaymanın yeni yollarını hep birlikte bulacağız.

Baharın coşkusu, canlılığı ve verimliliği bütün insanlığı saracaktır.

Şengal'i Savunmak İsteyen Halka KDP Saldırısı

Barzani'nin Ankara ziyaretinden dönüşü ile birlikte, KDP'nin Şengal'de Ezidilere saldırısı başladı. Ezidi halkı, IŞİD kendilerine saldırmadan önce ellerindeki silahları toplayıp kaçarak kendilerini bu vahşilerin ellerine bırakanları artık tanıyordu. KDP peşmergelerine karşı hemen savunmaya geçtiler.

Kimi silah kuşandı, kimi kent sınırına yürüdü. 14 Mart günü, Şengal'in Xanesor beldesinde toplanan binlerce kişi KDP'li çetelerin bulunduğu mevzilere doğru bir protesto yürüyüşü düzenledi.

Kürt halkının barış sembolü olan anaların beyaz tülbentleriyle, kadın ve çocuklarla, din alimleriyle yürüyen Ezidilere KDP güçleri ateş açtı. Bu saldırıda bir kadın ölümlenirken, 15 kişi de yaralandı. Katledilen Naze Naif, IŞİD'in elinden kurtarılan kadınlardan birisi ve Özgür Ezidi Kadın Hareketi (TAJÉ) meclisi üyesi idi. Yaralılar Xanesor'daki hastaneye kaldırıldı.

Saldırıda, haber takibi yapan Çıra Tv muhabirleri Jinda Asmin ve Delila Axin de yaralandı.

Halk Xanesor beldesinde toplanarak bir basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasında, "Bizler Şengal Yönetimi olarak dünya kamuoyunu ve bütün insanları doğru şekilde bilgilendirmeyi insani bir görev olarak görüyoruz. Bu yaşanan katliamın sahipleri ve nedenleri ortadadır. Bundan sonra yaşanacak katliamlardan çete grupları, KDP ve AKP sorumludur. Bu çete grupları topraklarımızdan çıkıncaya kadar bizler demokratik ve barışçıl eylemlerimizi devam ettireceğiz."

Biz bir daha tekrardan vurguluyoruz; bundan sonra yaşanacak olaylardan biz değil, KDP yönetimi sorumludur" denildi.

Söz alan bir ana da "Rojava'daki halkımız destek vermek için buraya geldi. Bizler de bu savaşı durdurmak için yürüdük. Fakat topraklarımızı işgal eden Erdoğan ve Barzani çeteleri bize saldırdılar. Bizler sivil olmamıza ve silahlı olmamıza rağmen bize gene de saldırdılar. Bizim aramızda şehit ve yaralananlar oldu. Bizler o şehit düşen arkadaşlarımızın intikamını alacağız. PKK sonuna kadar bizimle oldu ve biz de sonuna kadar PKK ile birlikte olacağız" dedi.

R o j a -va'dan destek olmak için gelenler adına Heseke Halk Meclisi Yöneticisi Eziz Eli de "Bizler Şengal halkına destek vermek için Rojava'dan geldik. Biz sonuna kadar Şengal halkına destek vermeye devam edeceğiz. Eğer gerekirse bölgeyi korumak içinde geleceğiz. Şengal Kürdistan ve insanlık tarihinin onurudur. Şengal'i satanlar bütün Kürdistan'ı satacaklardır. Ulusal Kongre Kürtlerin gündemindeyken bu saldırılar bilinçli bir şekilde Erdoğan tarafından yapılmaktadır" dedi.

Nazê Nayif, 15 Mart günü Şengal Dağı'nda defnedildi. Naze de 2014'te IŞİD saldırısında ölen Ezidilerin gömüldüğü Şengal Dağı'ndaki Kandil Mezarlığı'nda toprağa verildi. Tabutunu omuzlayan Ezidi kadınlar, mezarlığa kadar yaptıkları yürüyüşün ardından O'nu YBŞ safları içerisinde yaşamını yitiren ağabeyinin yanında toprağa verdi.

Şengal'deki saldırıları protesto etmek için de Kobanê, Serêkaniyê, Girkê Legê'de eylemler yapıldı; saldırı kınandı, "Kahrolsun İhanet" denildi.

Halepçe Katliamı'nda Yaşamını Yitirenler Anıldı

Elma kokularıyla gelen ölüm, Halepçe Katliamı, 29. yıldönümü'nde Halepçe'de protesto edildi.

Saddam'ın 1988 yılında Kürt halkına yönelik yaptığı bu kimyasal saldırı, soykırım olarak tarihin en karanlık sayfalarından birinde yerini aldı.

Halepçe Uluslararası Spor Salonu'nda düzenlenen anma törenine Halepçe Valisi ve kaymakamları, hükümet ve siyasi parti yetkilileri, kimyasal saldırıda yaşamını yitirenlerin aileleri ve çok sayıda misafir katıldı.

Kapatılan TV10 için 24. Kez Galatasaray'da

KHK ile kapatılan yayın kurumlarından TV10'un açılması için kurum emekçileri ve demokratik kitle örgütleri Galatasaray Meydanı'nda 24. kez eylem yaptı.

TV10 emekçileri ve Alevi kurumları başta olmak üzere demokratik kitle örgütleri 18 Mart günü 14.00'te Galatasaray Meydanı'nda toplandı. "TV 10 Susturulamaz!", "Özgür Basın Susturulamaz! Halkın Sesi Tv-Radyolar Kapatılmaz! / Karakoçan Dernekleri Federasyonu (KARDEF)" yazılı pankartların açıldığı eylemde sık sık "Özgür Basın Susturulamaz", "TV10 Karatılmaz", "Alevilerin Sesi TV10 Susturulamaz" sloganları atıldı.

Eylemde yapılan konuşmada iktidarın başta Aleviler olmak üzere kendisinden farklı olan tüm kesimlere yönelik baskıları ve saldırıları

dile getirilerek teşhir edildi. TV10'un, Alevilerin ve ezilenlerin sesi olması nedeniyle hedef alındığı ve muhalif devrimci pek çok basın kuruluşu gibi KHK ile kapatıldığı ifade edildi.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Başkanı Tuncer Baş, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri Genel Sekreteri Turgay Özkan, Peri Suyu Koruma Platformu adına Eren Akyol yaptıkları konuşmalarla, Alevilere ve ezilenlere yapılan saldırıları ve TV10'un kapatılmasını protesto ettiler. Aleviler olarak hiçbir zaman zalimin zulmü karşısında boyun eğmediklerini belirterek TV10'un yeniden yayına başlaması için TV10 emekçileriyle birlikte her zaman dayanışma içinde olacaklarını, iktidarın Alevisi olmayacaklarını vurguladılar.

İngiltere'den gelen ozan Mehmet Tek'in söylediği bir deyişle bitirilen eylem, temsilcilerinin söz aldığı kurumların yanı sıra, Cumar-tesi Anneleri, Munzur Çevre Derneği, HDP Pendik temsilcileri destek verdiler.

Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü

Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi (TDİ), 18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü üzerine eylem yaptı. Galatasaray Meydanı'nda saat 13.00'de toplanan Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi bileşenleri "Politik Tutsaklara Özgürlük" yazılı pankart açarak "Politik Tutsaklara Teslim Alınmaz!" sloganlarını attı. İniyatif adına basın açıklamasını okuyan Sevim Kalman, 18 Mart'ın, Paris Komününü'nün kuruluş yıldönümü vesilesiyle

1923 yılında Uluslararası Kızıl Yardım Örgütü tarafından Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü olarak ilan edildiğini belirtti; dünyanın dört bir yanındaki politik tutsaklara saldırıların devam ettiğine dikkat çekti.

Türkiye'de ise binlerce insanın sırf politik mücadele yürüttükleri, söz söyleme, eylem yapma ve gösteri yapma haklarını kullandıkları için tutuklandıklarını belirten Kalman, emperyalist ülkelerin politik tutsakları serbest bırakmadıklarını söyledi.

Bir çok ülkedeki tutuklama nedenlerine ve politik tutsakların durumlarına ilişkin bilgiler aktaran Kalman "ABD'de 1981 yılından beri ölüm hüccesinde bekletilen Mumia Abu Jamal'ı; pişmanlık göstermediği için 1982'den bu yana Fransa'da esir tutulan Lübnanlı devrimci Georges İbrahim Abdallah'ı; İspanya'da 2001'den beri hapiste olan Lola Lopez ve Marina Bernardo şahsında Katalan tutsakları; siyonist İsrail hapishanelerinde 15 yıldır direnen FHKC Genel Sekreteri Ahmed Sa'adat ve Mervan Barguti şahsında Filistinli tutsakları; Yunanistan'da Pola Poupa ve Azerbaycan'da Qiyas İbrahimov şahsında anarşist tutsakları; 1992'den bu yana Peru'da esir tutulan Abimael Guzman/Yoldaş Gonzalo şahsında Latin Amerikalı tutsakları; Müslüm Elma ve Banu Büyükkavcı şahsında Almanya hapishanelerindeki Avrup Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) yöneticileri ve aktivistlerini selamlıyoruz" dedi.

BDS-Türkiye adına konuşan Ayşe Düzkan ise Filistin'de taş atan çocukların ve İsrail hapishanelerindeki Filistinlilerin selamını iletirken, Ocak ayı itibarıyla İsrail hapishanelerinde 6500 Filistinliden 536'sının "tehlikeli olduğu şüphesi"nden başka bir gerekçe gösterilmeden tutuklu bulduklarına dikkat çekti.

Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi bileşenleri basın açıklamasının ardından politik tutsaklar için hazırlanmış oldukları kartpostalları Galatasaray postanesinden postaya verdi.

Newroz Öncesi Baskınlar Ve Gözaltılar

Kürt ve Türk halkları 2017 Newroz'una hazırlanırken, operasyon ve gözaltılar da sürüyor. 16 Mart sabah saatlerinde Antalya, Adana, İstanbul, İzmir, Hatay ve Mardin'de düzenlenen operasyonlarda aralarında Newroz Tertip Komitesi Başkanı, gazeteci ve Mardin Süryani Birliği Derneği Başkanı Yuhanna Aktaş'ında bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Mardin'de sabah saatlerinde yapılan ev baskınında Mardin Süryani Birliği Derneği Başkanı Yuhanna Aktaş, gözaltına alındı.

İstanbul'un Esenyurt, Sarıgazi ve Sultangazi ilçelerine Newroz öncesi ev baskınları yapıldı. Aramaların ardından aralarında Gazi Mahallesi'nde serbest gazetecilik yapan Cüneyt Yavuz'un da bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar İl Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Antalya'nın Muratpaşa, Kepez ve Alanya ilçelerinde sabah saatlerinde birçok eve operasyon yapıldı. Aramaların ardından aralarında Newroz Tertip Komitesi Başkanı Neriman Bakır, HDP il ve ilçe yöneticilerinin de bulunduğu en az 10 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlar Antalya Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Adana'da Seyhan, Yüreğir ve Ceyhan ilçelerinde helikopter destekli yapılan eş zamanlı ev

baskınları sırasında mahalleler, zırhlı araçlarla ablukaya alındı. Baskın sırasında bazı evlerin kapılarının koçbaşı ile kırıldığı ve eşyaların dağıtıldığı öğrenildi.

Aramaların ardından haklarında ihbar olduğu gerekçesiyle aralarında KHK ile kapatılan Radyo Dünya Genel Yayın Yönetmeni Medine Gümüş'ün de olduğu 8'i kadın 36 kişi gözaltına alındı, Adana Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

15 Mart'ta yapılan ev baskınlarında aralarında HDP Seyhan İlçe Eşbaşkanı Suzan Kılıç'ın da bulunduğu 18'i çocuk 38 HDP'linin Adana İl Emniyet Müdürlüğü'nde işlemleri ise hala devam ediyor.

İzmir'de yapılan baskınlarda aramalarda HDP İl Eşbaşkanı Gülay Bilici ile birlikte HDP PM Üyesi Berat Kıran, Nihat Türk, Latife Canan Kaplan ve soyadları öğrenilemeyen Diren ile Yakup. Hatay İskenderun'da da 10 farklı eve yapılan baskınlarda Newroz Tertip Komitesi üyeleri ile HDP üyelerinin de olduğu en az 10 kişi gözaltına alındı.

Ankara'da da DIHA muhabirlerinden Hayri Demir gözaltına alınırken, 11 Mart günü Gazi Mahallesi'nden gözaltına alınmış olan serbest gazeteci Soner Karabulut sosyal medya paylaşımı gerekçe gösterilerek tutuklandı.

Ayrıca referandum için "HAYIR" çalışması yürüten HDP Ağrı milletvekili Berdan Öztürk ve Iğdır Milletvekili Mehmet Emin Adıyaman Arda han'da gözaltına alındı. Milletvekilleri akşamüzeri serbest bırakıldı.

Van Valiliği'nden Newroz Afişine Toplatma

Van Valiliği 21 Mart Salı günü Van Kalesi eteklerinde kutlanacak Newroz için, HDP-DBP tarafından hazırlanan ve 5 ayrı dilde hazırlanmış olan afişleri toplattı. Gerekçe ise "Sarı, kırmızı, yeşil renklerin kullanılmış olması, yüzü belirsiz kişilerin zafer işareti yapması".

Sert yaptırımlar devam ediyor; Hollanda Büyükelçiliği çalışanları zorunlu bireysel emeklilik sistemine dahil edildi-

Resmi Gaste

ÖSYM'den açıklama: "KPSS başvuru ücretini yatırıma YDS bedava!"

Resmi Gaste

İKTİDARI HEDEFLEMELER ACİL İHTİYAÇ

Amerikayı yeniden keşfetmeye gerek yok, bugün dünyanın dört bir yanında olduğu gibi Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında da devrim bir yangın gibi büyüyor. Bu bir tespitten öte bir gerçeklik halini alalı çok oldu, fakat kafayı kuma gömme ne yazık ki yalnızca devekuşuna has bir özellik değil! Marksizmin teorik ve pratik algılanışındaki bilinçli aksaklıklar, kimi çevreleri ve onların çalışma alanlarında bulunan bireyleri her seferinde Amerikayı yeniden keşfetmeye itiyor ama bir farkla; devrime devrim, faşizme faşizm diyemedikleri için keşfettiler! Amerika kıtasını Hindistan sanıyorlar. Ne acı. Sonda diyeceğimizi başta diyelim, yazının muhtevası ortaya çıksın: İktidar Dışında Her Şey, Hiçbir Şeydir!

Reformizmi ya da oportünizmi yakından tanıyıp sloganı sahiplenilenler. Üç beş hak kırıntısını her şey sananlarla an be an mücadele içindedirler. Buradan hak talebi önemsizdir sonucu çıkmaz, önemlidir ama odak değildir. Çünkü hedefe giden bir çalışma biçimi egemenleri sıkıştırarak, hedefe ulaşılması için egemenler iktidar dışındaki her şeyi vereceklerdir. Ama hayatın diyalektiği sağ olsun, hiçbir halk da o noktada duracak değildir. Bakınız zamanın Bulgaristan'ına, çok uzağa gitmeyip komşulardan çok ders

politikası güdelim ve devam edelim.

Yazı boyunca kulağımızda çınlasın ve bugünle sürekli kıyas yapalım diye büyük devrimci Dimitrov'un "...Faşizm, finans kapitalin en gerici, en şoven ve en emperyalist unsurların açık terörcü diktatörlüğüdür." (Faşizm ve İşçi Sınıfı, Sf:11) sözünü aktarmadan edemeyeceğiz. Çok uzağa gitmeden yaşadığımız coğrafyaların son bir yılına bakmak bile bu tanımın 80 yıllık gücünü gösterir nitelikte olsa gerek. Tam da bu noktada öğrenci gençlik açısından billurlaşmış bir politik faaliyetin önemi hayati değer taşıyor. Faşizmin en gaddar terörüne maruz kaldığımız şu günlerde saflar netleşiyor. Bir hücre bölünmesi gibi kutuplara çekilen iki sınıf, aralarındaki işipliklerini de koparmış durumda. Bu kampaşma dün başka başka, bugün başka başka biçimlerde kendini bize dayatıyor. Tam da bu noktada devrimi hücrenin bölünme sürecine benzetebiliriz. Ok yaydan çıkmış durumda yani, süreç geri döndürülemez biçimde. Ancak yeni bir organizma yaratma ya da bir mutant elde etmek bizim elimizde. Sonuç alabilmek için teori bizlere pratiği dayatıyor, pratik hepimizden iktidar hedefini bekliyor.

Bugün bizlerin okul duvarı darlığında bir hedefle hareket etmesi tarihi

açından bizden bekleneni yapmamamız anlamına geliyor. KHK'larla okulların içi boşaltılıp bölümler fiili olarak kapatılırken; hocalarımız güvencesizlik kısılcığında ilime zorlanırken, bilim terk edilirken; sokaklar bu denli hareketli ve insanlar sokaklarda iken; devletin ve burjuvazinin saldırıları bu kadar yoğunlaşmış ve bizimkiler, sokaklarda katledilirken; zindanlar dolmuş taşmış, açlık ve sefalet bir veba gibi dörtbir yanı sarmışken, bize düşen bu okul duvarlarına hapsolmemek, komünistliğin gereği olan sınırları ve sınıfları ortadan kaldıracak bir pratik faaliyete kafa yormaktır.

Pratik olarak okullarımız yoğun bir saldırı altındayken bu saldırıları boşa düşürecek tek bir yol kalıyor bizlere. O da bütünü bir parçası olmaktan, iktidarı hedefleyen politik faaliyetin militan kadroları haline gelmekten geçiyor.

Turnikelerden atlayarak okulları basanlara karşı hoşgörü dili nasıl işlemiyorsa, onların iktidarına karşı da reform talepleriyle mücadele bir işe yaramayacak ne yazık ki. Hayatın diyalektiği bizlere "savaş halinde olan sınıfın ve halkların askerleri" olmayı dayatıyor.

Sözün bittiği, eylemin ise her şeyde dönüştüğü bu dönemde, iktidarı hedef-

leyen büyük bir politikayla adım atmak, pratiğin geneli büyüten noktada olmasını sağlamak acil ihtiyaç.

Hepimizin bildiği, "devrim için ileri!" sözünü hatırlayalım. Devrim sözcüğü devirmekten gelir ve bizlerde bu kanlı iktidarı devirmeden dilediğimiz günleri yaşayamayacağız. Sistem, kendi saldırılarıyla bütün sistem içi umutları boşaltırken bizlerin umudu yükselmeli, iktidar her şey haline gel-

melidir. Burjuva iktidarı alaşağı etmek, en büyük hedeftir ki iyi matematik bilmek bunu gerektirir.

Büyük devrimci önder Che, "gerçekçi ol, imkansız iste" demişti. İnanın, gerçekçi olun, imkansız isteyin ama şunu unutmadan, iktidarı istemek en gerçekçi duruştur.

Kafaları kuma sokanlara inat, iktidar hedefiyle büyülemek, çoğalmak ve yaşatmak dileğiyle.

Gençliğin Devrimci Zoru Örgütlemesi

Referanduma sayılı günler kaldı diyebiliriz. Bugünden itibaren artık ay hesabı değil, gün hesabı yapmaya başlıyoruz. Çok geniş bir 'Hayır' ve 'Devrimci Hükümet' çalışması yapan devrimci güç var. Hayır çalışması yapan reformist hareketleri devlet, kendi zor güçleri ile bastırmaya çalışıyor, hem de dinci, sivil faşistleri bu çalışmanın engellenmesi için üstlerine salıyor. Devrimci hükümet çalışması yapan devrimciler karşıda baskı, tutuklama, engelleme en az 'Hayır' çalışması yapanlar kadar artarak devam ediyor.

Referandumda 'Evet' çalışması yapanların önü her daim açılıp, devlet destekli ve koruması altında yürütülürken, 'Hayır' çalışması yapanlara ise şu ana kadar 123 gözaltı ve 70'in üzerinde saldırı olduğu kayıtlara geçti. Şimdi bu referandumun ne kadar meşru olduğu tartışmasını bir kenara koyarak sonradan geri döneceğiz, bir soru yöneltmemiz lazım, devrime gönül vermiş kitlelere. 'Hayır' çalışması yaparken bir faşist saldırıya karşı önleminiz var mı? Ümraniye'de hayır çalışması yapanlara bıçakla saldıran dinci faşistlere karşı neden kendinizi savunmuyorsunuz? Hadi devrim perspektifiniz yok bunu biliyoruz, anti-faşist mücadele anlayışınızda yok bunu yaptığımız ve hep dayak yiyen, gözaltına alınan, saldırıya uğrayıp mağdur edebiyatı yapan diliniz ve tavırlarınızdan anlıyoruz. Kitlelerin gözünde sürekli dayak yiyen ve mağdur edebiyatı yaparak haklılık gözeten sol görünümünden kurtulmak lazım.

Dinci-faşist iktidarın elinde polis, asker yani resmi militarist zor güçleri yetmiyor ki sivil faşist güçlerini kuruyor, onları silahlandırıp, eğitiyor. Peki, referanduma bu kadar bel bağlanmış sanki hayır çıkarsa faşizmi durduracağını sanan sol hareketlerin dinci faşizme karşı 'zor' anlamında bir çalışması yok mu? Hep mi dayak yiyen devrimciler olacak. Önümüzde duran acil sorunlarımızdan biri savunma konumunda dahi olmayan örgütlü, örgütsüz, ilerici, devrimci güçleri 'zor'a dair her anlamda örgütlemek gerekiyor. Bu konuda iş en çok yine gençliğe düşecektir.

Gençliğin zor araçları ile donatılması ve örgütlenmesi konusu dinci-faşizme karşı mücadelede atacağımız en önemli adımlardan biri olacaktır. Savunma sanatlarından tutunda basit araç gereçlerin kullanılmasına dair her şeyin planlı ve programlı şekilde örülmesi gerekiyor. Bu çalışmalar hem açık alanda çalışma yapan genç devrimciye güven verecektir ve çalışmasını en kararlı biçimde yürütmesini sağlayacaktır, hem de artık kitlelerin gözünde sürekli dayak yiyen ve gözaltına alınan devrimciler konumundan kurtulmuş olacaktır.

Bizler, devrimciler kitlelerin önüne mağdur olarak asla çıkmamalıyız. Bunun iktidar perspektifi ile de ilişkisi var elbet. Hayal gücünde devrimi düşleyemeyen devrimci her daim dayak yemek zorundadır. Fakat hayallerini devrimle süsleyen ve iktidar odaklı düşünen devrimci ise çalışması sırasında, saldırıya karşı koyup, örgütlemek istediği kitleye güven verir ve çekim merkezi olur.

Anti-faşist bir gençlik çalışması topyekün saldıran faşizme karşı elimizde koz olarak bulunması gerekir. Bu anti-faşist gençlik çalışması sadece örgütlü güçlere dayanırsa başarıya ulaşması güç duruma düşecektir. Bu çalışma dinci faşizmden memnun olmayan her genci kapsayıcı şekilde yapılmalı. İçerisinde devrim ve iktidar odaklı düşünen genç ile hayatına karışılmasını istemeyen en kaba haliyle anarşistçe, özgürlükçü düşünen bir genci de kapsamalı. Sürekli yaşadığı yerde bomba patlayacak korkusu yaşayan genci de bu anti-faşist mücadele için cesaretlendirip harekete geçirmek zorundayız. Bu çalışmalarımız devasa boyutlara ulaşmasa da, devasa etkiler yaratacağıdır.

Dinci-faşizm üniversitenin kampüsünde, mahallenin parkında, kafesinde, iş yerlerinde, yaşam alanlarımızın her yerinde saldırırken, bizlere düşen görevler de artık sürekli çekilmekten, geri durmaktan ve mağdur edebiyatı yapmaktan çıkıp, dinci-faşizmin üstüne üstüne saldırıdır.

Bu dinci faşizm Türkiye ve Kürdistan gençliğin devrimci mücadelesini yenemeyecektir, güçlü olan bizleriz. Ya Ölüm Ya Sosyalizm sloganını bedenlerimize kuşanma vakti.

13 Mart Savaşçıları Kavgamızda Yaşıyor

35 yıl önce, 13 Mart 1982'de, 3 devrimci işçi, 3 Leninist savaşçı; Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun yoldaşlarımız 12 Eylül faşist cuntası tarafından sendika kurmak, faşistleri cezalandırmak ve Tarih işçilerini ayaklandırmak suçlamasıyla idam edildiler.

Yoldaşlarımız faşizmin mahkemelerinde faşizmi yargılayarak 1982'nin sert mücadele koşullarında işçi sınıfı ve emekçilere öncü ve umut oldular.

Bugün Türkiye ve Kürdistan işçi ve emekçi gençliği, dinci-faşizmin yozlaştırma, yabancılaştırma ve her gün daha da artan sömürü ve katliam kuşatmasıyla karşı karşıyadır.

İşçi ve emekçi gençliğin devrim mücadelesindeki konumunu bilen tekeller-faşist sermaye devleti, gençliği kendisinden izole etmeye yönelik her türlü çabasına rağmen bunu başaramamıştır ve başaramayacaktır. Son 2 yıldır Kürdistan'da süren sert savaş koşullarında gençliğin birleşik devrimimizdeki rolü, en yakıcı biçimde ortaya çıkmıştır. Bu savaşta da görüldüğü gibi, 7'den 70'e mahalle mahalle, sokak sokak savaşın Kürdistan halkına öncülük edenler işçi ve emekçi gençliktir.

Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin nihai zafere ulaşması için, işçi ve emekçi gençliğin fabrika fabrika, atölye atölye komiteler halinde örgütlenmesi, bugün karşıımızda duran en can alıcı görevlerden biridir.

Türkiye ve Kürdistan emekçi gençliğini, bu bilinçle, 13 Martçıların yolunda Genç Emekçiler Birliği komitelerinde örgütlenip, işçi ve emekçilerin anti-faşist mücadelesine çağırıyoruz.

Genç Emekçiler Birliği / İstanbul

Antakya'da Okan Piriç Anmasına İki Yıl Sonra Soruşturma

Okuduğu lise önünden mezarı başına yapılacak anma yürüyüşüne, yürüyüş başlamadan jandarma saldırmış ve çok sayıda kişiyi gözaltına almıştı.

Anmanın üzerinden yaklaşık iki yıl geçtikten sonra 15 Mart günü, aralarında üç Mücadele Birliği okurunun da olduğu çok sayıda kişi, güvenlik şube tarafından ifadeye çağrıldı.

Baskılar Bizi Yıldırılmaz Okan Piriç Ölümsüzdür Mücadele Birliği/ Antakya

"Evlilik" Okulu

Kredi Yurtlar Kurumu, yurtlarında kalan öğrencilere yönelik bir okul başlattı. "İlginç, gençlerin eğitimi ile ilgili iyi bir şeyler de yapılabiliyormuş demek ki" diyeceğiz ki, adı geçen Hazırlık Okulu'nun Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından başlatıldığını görüyoruz. "Neden olmasın" diyeceğiz bütün iyi niyetimizle, katılımın "zorunlu" olduğu "okul"la ilgili haberin devamını okuyoruz:

"Adana'da Kredi Yurtlar Kurumuna (KYK) bağlı öğrenci yurtlarında Diyanet İşleri Başkanlığı'nca 'Bekarlık çıkmaz sokak, sen evlenmeye bak' sloganıyla 'Evliliğe Hazırlık Okulu' başlatıldı"...

2 ay sürecek olan "Evliliğe Hazırlık Okulu" afişleri de KYK yurtlarında panolarda hemen yerini aldı.

İçişleri Bakanı: "Açık ve net söylüyorum, Hollanda ineği besleyenler teröre yardım ve yataklıktan yararlanacak..." -Resmi Gaste

"Öfkemiz Acımız Büyük... İsyanımız Da Büyük Olacak!"

16 Mart günü İstanbul Üniversitesi'nde Beyazıt ve Halepçe Katliamları, yıldönümlerinde anıldı...

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde 16 Mart 1978'de katledilen devrimci öğrenciler Abdullah Şimşek, Baki Ekiz, Cemil Sönmez, Hamit Akıl, Hatice Özen, Murat Kürt, Turan Ören, ölümsüzleşmelerinin 39. yılında Eczacılık Fakültesi önünde İstanbul Üniversitesi öğrencileri ve 78'liler Derneği tarafından yapılan eylemle anıldı.

Eylemde İstanbul Üniversitesi öğrencileri "Dünden Bugüne Üniversite Katliamlara Hayır Diyor" yazılı pankart açarken 78'liler Derneği üzerinde ölümsüzleşen öğrencilerin isimlerinin bulunduğu "16 Mart Katliamını Unutmadık, Daima Bizimlesiniz" yazılı pankart açtı.

Eylemde karanfillerle birlikte 7 öğrencinin resimleri taşınırken sık sık "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak", "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atıldı. Eylemde Halepçe Katliamının da yıldönümü olduğu hatırlatılarak "Halepçe'yi Unutma Unuturma" sloganı ile Halepçe'de yaşamını yitirenler anıldı.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri adına basın açıklamasını okuyan Düzgün Akdeniz, "16 Mart 1978... Deniz kudurdu, ortalık gimbürdedi; yer, gök, deniz birbirine karıştı..." diyerek katliamda İstanbul Üniversitesi Ana Kapı'dan toplu çıkış yapan öğrencilerin hedef

alandığını söyledi.

"16 Mart 1988... Her şey; ağaçlar, çiçekler, bulutlar, atlar, kumlar, otlar yandı kavruldu.

Halepçe'de Kürt halkına yönelik bir katliam yaşandı. ABD üretimi kimyasal ve biyolojik silahlar kullanılarak Irak devleti 5 bin Kürt'ü katletti. Binlercesi kalıcı yaralar ve rahatsızlıklara mahkûm oldu. Zehirli gazların yıllarca süren etkisiyle 40 binden fazla insan öldü. Katliamdan kaçmaya çalışan Kürtler ise, Türkiye sınırlarından içeri alınmayarak 'kader'lerine terk edildi" diyen Akdeniz, ne Beyazıt'ın yaşanan ilk katliam, ne de Halepçe'nin son katliam olmadığını ifade ederek bu ülkede katliamların bu ülkede devrimlere işçi ve

emekçilere karşı azgınca saldırıların istisna olmayıp işin akışına, devletin ve egemen sınıfların karakterine uygun olduğunu söyledi.

"Bugün yitirdiklerimizi anarken onların mücadelelerini sürdürmekten vazgeçmeyeceğimizi bir kez daha haykırıyoruz. Öfkemiz, acımız büyüktür. İsyanımız da büyük olacaktır. Şimdiki zaman ve geçmiş zaman, ikisi de gelecek zamanda mevcuttur. Beyazıt, Suruç, Halepçe, Roboski, Ankara... ve daha nicele-rinde yitirdiklerimize sözü müdür" denilen açıklama "Başka bir dünya istiyoruz ve kura-cağız! Hiçbir düş yarım kalmayacak!" denilerek tamamlandı.

Basın açıklamasının ardından eylem katliamın olduğu yere karanfiller bırakılarak son buldu.

Öğrenciler Forumunda Buluştu

15 Mart Salı günü saat 12.30'da İstanbul Üniversitesi'nde devrimci, demokrat, ilerici öğrenciler, yaklaşan referandum sürecinde gençliğin nasıl tavır alması ile ilgili bir forum düzenledi.

Forum saatinden önce okul içinde ve dışında yoğun bir polis ve ÖGB ablukası vardı. Forum için toplanıldığında ÖGB öğrencileri, 'siyasi propaganda' yapmamaları konusunda tehdit etti. Forumda "referandum, hayır, boykot ve bunun gibi kavramların kullanılması" söz konusu olursa saldıracağını söyleyen polis ve ÖGB'ye karşı öğrenciler alandan ayrıldı ve bu isimler yerine 'takma adlar kullanarak' foruma devam etti.

Forum boyunca, "bu süreçte öğrenci gençlik ne yapabilir" sorusunun tartışıldığı forum, 21 Mart salı günü yapılacak çalışmanın çağrısı ve yoğun polis ablukası altında sona erdi.

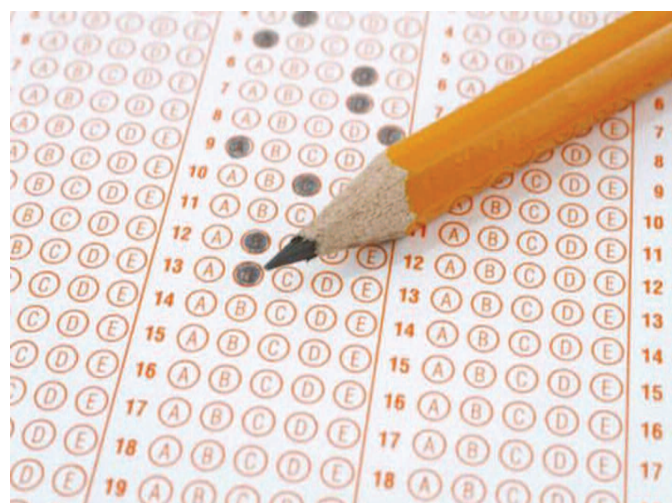
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ/DÖB

YGS VE EĞİTİM SİSTEMİ ÇATLAĞI

Geçtiğimiz hafta yapılan YGS senelerdir süregelen eğitim sistemi tartışmalarına yeni bir boyut kattı. Birçok saçma kural, yoğun bir sınav süreci, zor bir sınav... Öğrencilerin hayatının dönüm noktasıymış gibi lanse edilen bu sınavda 09.45 kuralından dolayı birçok öğrenci aylarca verdiği emeğe, zorluğa rağmen sınava alınmadı. Daha önceden kopya skandalıyla, zor çalışma süreciyle, zor sorularıyla bilinen YGS, şimdi de öğrencilerin saat 09.45'ten sonra sınava alınmayacağına dair bir uygulamayla binlerce genci mağdur etti. Haberlerde çıkan öğrencilerin onca emeğe rağmen birkaç dakikalık geç kalmalarından ötürü sınava alınmaması kapitalist eğitim sisteminde geline çürümenin örneklerinden yalnızca biri.

Tüm lise yaşamı boyunca öğrencileri önce bu sınava hazırlama telkininde bulunan sistem, kendisini çok disiplinli ve katı göstermek için de 09.45'ten sonra sınava kimseyi almaya söyliyor ve bunu da yapıyor. Ortaya çıkan manzara ise içler açısı okul dışında ağlayan öğrenciler, umutları yitmiş gencecik insanlar. Bir sınavın bu kadar büyütülmesi ise işte buna neden oluyor, her yıl bu streten ötürü intihar eden gençlerin sayısı onlarca.

Fırsat eşitsizliği ise gün gibi aşikar, maddi durumu yeterli olan aileler çocuklarına özel ders fırsatını sunabiliyor, bol bol yardımcı materyallerle destekleyebiliyor. Peki ya durumu olmayan işçi, emekçi aileleri ne yapsın? Sonrasında da

bu genç insanlar aynı sınavı tabii tutuluyor. İşte kapitalizmin adaletsizliği. Aslında bu buz dağının görünür tarafı. Eğitim sistemi gerilemeye, sermayenin pençesinde piyasalaşma şeklinde gençliği kendi sarmalında baskılıyor.

Kapitalizmin öğrenci gençlik önüne koyduğu geleceksizleşme, çürüme, yok oluş ancak kapitalist eğitim sisteminin yerine, insan gelişimini temel alan, bilimsel, parasız, politeknik eğitimi temel alan sosyalist bir eğitim konulduğunda mümkün olur. Sosyalist eğitim sistemini kurabilmemiz için ise bu ceberrut, faşist iktidarın zora dayalı bir devrimle yıkılmasının zamanı geldi, çattı.

SABIRSIZLIK ZAMANLARI

Umut Güneş

Son süreçlerde yaşanan gelişmeler emekçi halkların, gençliğin, devrim güçlerinin keskin bir süreçten geçtiğini ortaya koyuyor. Durum sermaye cephesi için ise daha kritik. Uzun süredir yayınlarımızda çıkan sermayenin bir varlık-yokluk savaşını hem içinde hem de dışarda sürdürmeye çalıştığını görmemek için kafayı kuma gömmüş olmak görmek lazım. Durumu biraz daha açıklığa kavuşturmak için birkaç gelişmeyi sıralayalım.

Türk burjuvazisi ve dinci-faşist iktidar açısından korkulu rüya haline gelen Kürt halkının özgürlüğü, Rojava'nın ve Kürt halkının kendi örgütlülüğünün hem Rojava'da hem de Kuzey Kürdistan (Bakur'da) büyük bir güç haline gelmesi, geçtiğimiz senelerde yaşanan hendek ve sokak savaşlarıyla tarumar olan devlet varlığını ancak tank ve top ile sürdürebilmesi, dinci-faşist iktidarı kendi cephesi açısından daha ciddi adımlar atmaya itiyor. Geçtiğimiz günlerde başlayan işbirlikçi KDP (Barzani) çetelerinin Şengal'e işgal girişimlerini devam ettirmesi ve TC'nin Kandil tarafına yığınak yapması ciddi bir savaşın yaklaştığını işaretler. Tabii devlet bunu göze alıp yapabilir mi? Bunu hep birlikte göreceğiz. Fakat şunu unutmamak lazım iktidarı yitirmektense milyonların hayatını hiçe saymayı ve ortalığı kan gölüne çevirmeyi yeğler burjuvazi. Ayrıca uzun zamandır fiili bir şekilde içinde bulunduğu Suriye savaşında işler yolunda gitmediği için ciddi bir köşeye sıkışmışlık içinde. Rojava'yı tank ve topla yıkmayı canı-gönülden isterken Suriye ordusunun birçok bölgeyi dinci-faşistlerden temizlemesi ve Menbiç tarafına kadar yaklaşması ve düşman olarak gördüğü Kürt güçlerinin Suriye ordusunun elinde bulundurduğu bölgelerden Haseke'den Afrin'e kadar hareket alanı kazanabilmesi de bir başka beklemediği gelişme oldu.

İçerde ise referandum tiyatrosu sürerken en naif 'Hayır' çalışmalarına bile linç saldırıları artıyor. Referandumda 'Hayır' oyu verecek kesimler üzerinde devlet faşist terörünü artırıyor, bir yandan 'Hayır' oyu verecekler devletin en üst kesimleri tarafından 'düşman' ilan ediliyor, bir yandan da 'Hayır' oyu çıkarsa faşist güçlere iç savaşa hazırlanmaları için telkinde bulunuyor. Yani anlaşılabilir karşı-devrim cephesi bütün araç ve güçleriyle ciddi bir çatışmaya hazırlanma işine girişmiş durumda. Dinci-faşistlerin eğitilmiş sokağa salınması, silahlandırılması, her yerde yaşanan saldırı ve linç görüntüleri dinci-faşist iktidarın sert kapışma başlamadan önce kendisine karşı olan geniş kesimleri üzerinde onları kendi tarafına çekemese de en azından yıldırma, susturma, tarafsızlaştırma için savaş öncesi psikolojik avantajı, moral ve motivasyonu kendi lehine çevirmeye çalışıyor. Halklar üzerinde 'korku' salarak aleni bir şekilde 'İŞİD' gibi dinci faşist unsurları katliam yapmalarına rağmen salıvererek, devlet desteğiyle örgütlenmelerinin önünü açarak kendine vurucu bir yedek güç oluşturma çabasında. Artık en basit bir demokratik çalışmanın bile yapılamadığı, baskı, tutuklama, yasaklamaların had safhada olduğu bu günler aslında yarın yapılacak ayaklanmaların ön-gününe ifade ediyor. Uzun iç savaş yıllarında sadece emekçi halklar ve işçi sınıfı savaşında yetkinleşmedi, bilakis sermaye sınıfı ve dinci-faşist iktidar da savaşta nasıl konumlanacağını iyi biliyor. Bu sessizliğin sinmişlik olmadığını faşizm de iyi biliyor. Devletin en tepesinden savaş naraları boşuna atılmıyor. Bunun için halklar üzerinde hem korku salmaya hem de dinci-mil-liyetçi-gerici kesimleri de sovenizm zehri ile daha da saldırgan hale getirmeye çalışıyor. Avrupa ile yaşanan gerginlikler birkaç kendini bilmez, politikadan anlamayanların işi değildi. Aslında dinci-faşist iktidar olayların tam da bu noktaya gelmesini istiyordu. Hollanda, Almanya ile yaşanan gerilimler üzerinden dinci-faşist iktidar ciddi bir propaganda yaptı. Avrupa'yı faşist olmakla suçlayan iktidar, yığınları yapılan şoven ve saldırgan propagandayla kendi arkasına yedeklemenin yollarını arıyor. Çok kısa bir sürede yaşanan bunca olay, bizlere aslında devrimci durumun güncelliğinden ve iç savaşın sertliğinden ötürü sermaye sınıfının ne kadar hızlı hamle yapmak zorunda olduğunu gösteriyor. Bir taraftan içerde ve dışarda savaş körüklerken, diğer taraftan referandum tiyatrosunun arkasına sığınarak kendi güçlerini savaşa hazırlıyor. Kötü olan taraf şu ki ülkemizdeki çoğu ortalama sol hareket durumun hala bir 'Referandum meselesi' olduğunu düşünüyor. Durumun ciddiyetini ve aslında bu sefer devrimci kitlelerin burjuvaziyi alt edebileceğini göremeyen hala 'Tek adam diktatörlüğüne hayır' argümanlarıyla halkları aldattıklarının farkında değiller. Yaklaşan referandumda 'Hayır' oyunun düzeltileceğini söyleyen çevrelere 7 Haziran seçimleri sonrasında dinci-faşist iktidarın faşist terörle, patlayan bombalarla kana buladığını hatırlıyor olsanız gerek. 16 Nisan sonrasında da yoğun bir saldırı dalgası altında geçeceğine kuşku yok. Bunu emekçilerin geniş kesimlerinden, gençliğin ileri kesimlerine kadar herkes söylüyor. Evet durumun farkında olmak ve bir yol aramak iyi bir bilinç örneği; fakat işler geri dönülemez noktaya geldiğinde ayaklanma ve savaş bir gerçeklik durumuna geldiğinde ne yapacağız? Diğer taraftan da savaşın en aktif kesimleri olan gençliği nasıl harekete geçireceğiz?

Gençliğin ileri kesimlerinin bir hareket ve çıkış noktası aradığı bir gerçek. Henüz bu düzenin ruhunu teslim alamadığı ele geçiremediği milyonlarca işçi, öğrenci, işsiz genç var. Öğrenci gençlik içinde çalışma sürdüren devrimciler olarak tabloyu incelediğimizde Gezi Ayaklanması'nda sokakları dolduran milyonlarca liseli eğitimde gerilemeye, piyasalaşmaya, geleceksizleşmeye karşı hareket halinde. Üniversiteler cephesinde ise akademizin gerileştirilmesine, faşistleştirilmesine, polis-ögb-sivil faşist kuşatmasına karşı olan birçok üniversiteli var. Böyle hareketli bir gençlik potansiyeli içinde daha etkin güç ise maalesef reformizm, akademizm. Bu hareketlere bakıldığında hareketli bir çalışma sergileyebiliyorlar. Fakat söylemler ve pratikler düzen sınırlarını aşmıyor, faşistlere karşı etkin bir mücadele sergileyemiyorlar. Burada gençlik kitleleri içinde devrimci politikayı daha iyi ve etkili savunabilmemiz gerekiyor. Artık bireysel kahramanlıkların ve bireysel çabaların değil, kitlesel kahramanlıkların, pratiklerin öne çıkabileceği bir dönemdeyiz. Tarihin önümüze koyduğu bu görevi layıkıyla yerine getirebilmek için, faşizmin yıkılabileceğinin mümkün olduğunu göstermek için, devrimci zoru etkin bir şekilde örgütlememiz gerekiyor. Gençlik güç olarak zoru benimsemekte gecikmeyecektir, gençliğe hangi yöntemlerle gideceğimiz konusunda yaratıcı olalım. Sabırsızlık zamanlarını yaşadığımız şu günlerde, devrime olan inanç ve cüretle gençlik savaşta yerini bulacaktır.

TARİHİN DEVİNDİRİCİ GÜCÜ

Ali Varol Günel

Sonda soracağımız soruyu başta soralım: Bugün dünyadaki gelişmelere yön veren şey nedir? Kimilerine göre "Yeni Dünya Düzeni"ni planlayan, hazırlayan ve en nihayetinde de sahneye koyan rejisörlerdir; yani emperyalist devletlerdir, onların çokuluslu şirketleridir vb. Her şey onların "motor" demesiyle başlamış, arkası ufak tefek pürüzler dışında "kitabına uygun" gelişmiştir. Kadiri mutlak olan bu güçler ne derse dünya üzerinde o olmaktadır. Kötü namına rağmen Kautsky'e taş çıkaracak kadar gözü karatmış olan bu kesimler, utamnasalar gelişmeleri ultra-emperyalizm olarak değerlendireceklerdir.

Kimilerine göre, gelişmelere yön veren "uygarlıklar sa-vaşı"dır. Hoş, bundan savunucularının anladıkları da farklı farklı şeyler olmasına rağmen, 21. yüzyılın ya "dinler savaşı" yüzyılı, ya "doğu-batı savaşı" yüzyılı ya da "kuzey yarımküre-güney yarımküre savaşı" yüzyılı olacağına dair pek güçlü(!) öngörüleridir. Bıktırıcı bir tekrarla olsa da Huntington'ın tezlerini yinelemekten geri durmazlar.

Kimilerine göre bu, "enerji kaynaklarını ele geçirme mücadelesidir" ve giderek şiddetlenmektedir. Öyle ya, "dünya üzerindeki enerji kaynakları hızla tükenmektedir ve bunlara kim sahip olursa gelecekte dünyaya da onlar hükmedecektir". Yok, anlatılan bir Dede Korkut hikayesi değildir. Bugün kendine marksist, hatta leninist diyen kesimlerin önemli bir bölümü, teorilerini ve gelecek öngörülerini ciddi ciddi "jeopolitik" veya "jeostrateji" dedikleri bu tür tezlerle dayandırmaktadırlar.

Bugün bir temel eğitim öğrencisinden duyabileceğiniz şeyleri bizim ortalama sol anlayışlardan duymamız sizi şaşırtmasın. Bir dönem dergi veya gazetelerinde boy boy Bakü-Ceyhan Boru Hattı üzerine yazılar yazıp, o dönemki tüm politik gelişmeleri buna bağlı olarak ele alanlar, şimdi başka "enerji koridorları" üzerine yazılar döşeniyorlar.

Ortadoğu, Barent Denizi, Kuzey Kutbu, Hazar Denizi vb'de bulunan enerji kaynakları üzerinde süredir savaşımın altında yaşanan bütün olayların, çatışmaların perde arkasını oluşturduğuna dair muhteşem(!) tespitleri, gerçekten ufuk açıcı! Türkiye'nin son dönemde atmış olduğu adımların da buna dönük olduğu, bu bölgedeki enerji kaynaklarını kontrol etmek için "ağırlığını koymaya başladığı" nı vb iddia edenler bile çıkabiliyor.

Türkiye'nin kendi topraklarını, stratejik bir kavşağa dönüş-türmek için Rus, Hazar, Orta Asya, Irak, İran petrol ve doğalgazını Avrupa'ya taşıyan ülke olmayı düşlediği" mi dersiniz, "su kaynaklarını kontrol edenin bölgeyi de kontrol edeceği" mi dersiniz, "Tahran'ın 'Dostluk Boru Hattı' dediği İran-Irak-Suriye doğalgaz boru hattı" projesinin Türkiye'yi ne kadar rahatsız ettiği mi dersiniz, teorilerin bini bir para! "Dünya üzerinde egemen bir güç olmak ve enerji kaynakları arasındaki ilişki" üzerine saçılan inciler, ortalığı kaplamış durumda.

Emperyalistler, "yeni küresel kriz bölgeleri" yaratma peşin-delermiş; ABD'nin yeniden yapılanma ve süper güç konumunu koruma çabaları varmış; amaçlarından biri de jeopolitikte Rusya'yı bypass etme çabasıymış vb vb. Bütün bu "teoriler" in ortak noktası, sınıflar savaşına dair en ufak bir düşünce kırıntısı dahi içermemesidir; olayları tek yanlı, emperyalist-kapitalistlerin cephesinden ele almasıdır; üretim ilişkilerinin durumu, üretici güçlerin gelişmişlik düzeyi, sınıfların karşılıklı ilişkisi, bu ilişkiler içerisinde siyasi yapıların oynadıkları rol vb üzerine hiçbir şey söylememesidir.

Bugün dünyada ve yaşadığımız bölgedeki gelişmeleri, kapitalist sistemin içinde bulunduğu Yeni Evre'yi çözümlenmeden tahlil etmek mümkün müdür? Bazı siyasi hareketler dil ucuyla da olsa kapitalist sistemin farklı bir evresinden bahsediyorlar; ama bunu onun sıçramalı bir çöküş süreci olarak değil de kendini bil-işim teknolojisini daha yaygın kullanarak "yeniden yapılan-dırma" süreci olarak görüyorlar.

Örneğin 3.Dünya Savaşı'na ilişkin bizim ileri sürdüğümüz düşüncelere "susku fesadıyla" yaklaşırken, sanki Amerika'yı yeni keşfediyorlarmış gibi 3.Dünya Savaşından bahsediyorlar; ama şu an yaşanan bir şey olarak değil, belirsiz bir gelecekte yaşanabileceği bir olasılık olarak. Kızılbayrak gazetesi, "Henüz 3. Dünya Savaşı, yakın bir olasılık olarak görünmüyor olsa da, hazırlığın bu yönde olduğunu" söylüyor. Oysa kimisinin "vekalet savaşları" dediği şey, 3.Dünya Savaşı'ndan başka bir şey değil; emperyalist-kapitalist sistemdeki bunalımın küresel bir iç-savaş yol açmış olması ve bunun bir 3.Dünya Savaşı şeklinde seyretmesi...

Emperyalist-kapitalist sistemin genel bunalımı, açlığı, yoksulluğu ve savaşları küreselleştirdi. Bugün atılan bütün adımlar, kendisi yıkımın eşliğine gelen kapitalist sistemi bir yıkım savaşıyla ayakta tutabilme çabasıdır. Ve sadece bölgemizde değil, bütün dünyadaki gelişmeler, bu gerçekliğe göre şekilleniyor; taşlar buna göre diziliyor. Olguyu tespit etmek için olgunun gözünü-üzünü içine girmesini bekliyorsanız o zaman diyalektikçe ne gerek var.

Tarih asla tek yanlı ele alınmayacak bir akıştır; bu akışın içinde egemenlerin olduğu kadar işçi sınıfı ve emekçilerin de, emekçi halkların da, devrimci ve komünistlerin de düşünceleri ve eylemleri etkili olacaktır. Tarih birilerinin masa başında yaptığı planların sonucu değil, sınıflar savaşının tarihidir. Tarih, zorluklarla birlikte imkanlar da getiriyor; getirecektir. Onun sahip olduğu hazineleri ortaya çıkarmak için toprağı nasıl kazdığımızdır bütün mesele...

Şimdi dünya üzerindeki işçi ve emekçiler, devrim güçleri kendi tarihlerini kendileri yazmak için harekete geçmiş durumdadır. Tarihin esas devindirici gücü de bu olacaktır; başka yere bakmaya gerek bırakmayacak kadar açık bir pusuladır bu.

"Yeni Bir Gedik Açarız Tarihin Akışında"

15 Temmuz'da yaşanan darbe girişimi, sermaye cephesindeki derin çatlağı ve o büyük çatışmanın ne boyutlara geldiğini göstermişti. Sonrasında yaşanan ve hala devam eden OHAL süreciyse, devrimcilere, yurtseverlere, ilericilere ve aydınlara yönelen bir silah haline gelen KHK'ların beşiği haline geldi. Binlerce akademisyen, öğretmen, memur işlerinden edildi bu KHK'larla. Onlardan biri, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde asistan olan ve 686 sayılı KHK ile görevinden uzaklaştırılan Utku Uraz Aydın sorularımıza yanıtladı.

İhraçlar neden yaşanıyor? Bu süreç nasıl başladı kısaca bilgi verir misiniz?

Bu ihraç dalgası bildiğimiz gibi esas olarak 15 Temmuz darbe girişimi sonrası devlet aygıtına, AKP'nin de desteğiyle sızmış olan Gülen cemaatini temizlemek üzere başlamış, fakat topyekun bir siyasal temizlik operasyonuna dönüşmüştür. Bizim de ihraç edildiğimiz 686 sayılı KHK, geniş bir bağlamda ele alacaksak, esasen üç temel işleve sahiptir. Öncelikle işyerlerindeki adaletsizliklere, mobbing'e, islami kadrolaşmaya karşı mücadelede öne çıkmış unsurların tasfiyesini içermektedir. Böylece kalanlara da bir gözdağı, bir yıldırma operasyonu olarak değerlendirilebilir.

Öte yandan burada özellikle barış imzacılarının hedef alındığını görüyoruz. Devlet şunu demek istiyor: sakın bir daha adınızın "barış" kelimesiyle aynı sayfada yer almasına yeltenmeyin yoksa sonunuz bunlar gibi olur. Burada net olarak 7 Haziran 2015 seçimleri sonrasında devreye sokulan savaş politikalarına karşı tepkiyi, Kürt halkına Batı'dan gidecek bir dayanışma mesajını cezalandırma iradesi görüyoruz.

Fakat bunların yanı sıra, daha uzun erimli bir hareketin de bir parçasını oluşturuyor bu ihraçlar. Bu da bugüne dek düşüncenin, eleştirel fikriyatın kültürel alandaki hegemonik konumunu kırmaya dönük bir hamle. Toplumdaki karşılığı her ne kadar cılız olsa da kültür, edebiyat, sosyal bilimler, sinema, şiir gibi alanlara can veren, bunları besleyen ve geliştiren geniş anlamda sol düşünce olagelmıştır.

İdeolojik-kültürel üretim elbette ki düşünceler, fikirler, değerler evrenine ait bir yapıyla, fakat bunların yeniden üretimi ve dağıtımını maddi araçlar ve süreçler gerektirir. Medya ve akademi bunların başta gelenleri ama elbette yayıncılık, özellikle son dönemde gördüğümüz dizi sektörü de büyük bir önem arz ediyor, ideolojik yeniden üretim açısından. Rejim bunu tersine çevirmeye çalışıyor. Akademiye saldırıyor, en başta da Ankara siyasal ve iletişim'deki tasfiyeler de bu hamlenin parçaları. Milli Kültür Şurası çabalarını da bu çerçevede değerlendirmek durumundayız.

İhraç edildiğinizi öğrenince neler hissettiniz, bekliyor muydunuz?

Tabii ki bekliyorduk. Kendi adıma beklemekten de sıkılmıştım. Doktoramı 2009'da bitirmiş olmama rağmen, sendikal faaliyetlerim ve sosyalist kimliğim nedeniyle yardımcı doçent

kadromu alamıyordum. Geçtiğimiz yıl doğrudan doçentliğe başvurmuş ve jürim belli olmuştu, fakat daha önceki bir KHK'yla da, "Bu Suça Ortak Olmaya-çağız" metnine imza atmış olmamdan dolayı açılmış olan adli soruşturmadan dolayı doçentlik sürecim askıya alınmıştı. Yani önüm her türlü kesilmişti. Ve ayıldır da ihraç edileceğimizi duyuyorduk. Dolayısıyla "umarım bu sefer listede adım vardır" diyerek baktım habere. Çünkü bu bekleyiş de yoruyor, çürütüyor.

Üniversitelerde akademik çalışma ortamları kayboluyor mu? Özellikle emekten ve özgürlükten yana olan akademisyenler ne tür güçlük çekiyor?

Halen üniversitede kalabilmiş olanlar için konuşuyoruz herhalde. Bu aslında biraz idarecilerle bağlantılıydı şimdiye kadar, ama giderek daha eşgüdümlü bir denetimin geldiğini görebiliriz. Yurtdışına konferansa gitmek için başvurulara artık sunumun ismini vermek yetmiyor, içeriği de istiyorlar. Yıllık faaliyet raporları için yayınların adı ve sayısı yeterliydi, artık tam metin isteniyor. Böyle olunca da güncel siyasete dokunacak konulardan giderek kaçınır hale geliyor insan. Daha geçtiğimiz günlerde bir arkadaşımızın bir yurtdışı konferansına gitmesi, Çapul TV hakkındaki yapacağı sunumu "kendi kariyerine bir katkıda bulunmayacağı" sebebiyle bölüm başkanlığı tarafından reddedildi mesela.

Marmara Üniversitesinde sol, sosyalist görüşlü akademisyenlere yönelik ne tür baskılar oldu? Bu baskı sürecini Gezi Ayaklanmasına kadar götürülebilir miyiz?

Gezi öncesinde de götürmek lazım aslında. Zafer Gül'ün rektörlüğü ve Yusuf Devran'ın Marmara İletişim dekanlığıyla birlikte net bir dönüş oldu. Aslına bakarsanız 2011-2012'den itibaren bugün toplumun geneli üzerindeki tahakküm mekanizmalarının mikro ölçekte, fakülte düzeyinde uygulandığını görebiliriz. Özellikle kadrolaşma, kutuplaştırma, sol-seküler kesimleri marjinalleştirme ve cezalandırarak ehlileştirme çabaları açısından. Bizzat dekan tarafından fiziksel müdahalelerin, hocaları sarsalama örneklerinin de yaşandığını belirtmeliyim. Sırf ben 3 yıl içinde 5 tane soruşturma yedim, ki ondan önceki 11 yıllık asistanlığım boyunca hiç soruşturma açılmamıştı. Özellikle Gezi direnişi sırasından Eğitim-Sen çağrısıyla yaptığımız grev dolayısıyla 11 kişiye soruşturma açılmış, farklı türlerde ağır cezalar almıştık. Neyse ki bunlar daha sonra YÖK tarafından iptal edildi.

Biliyorsunuz Eğitim-Sen'e üye birçok öğretmen de ihraç edildi. KHK ile ihraç edilen öğretmenlerle mücadeleyi birleştirmek gibi bir durum söz konusu mu?

Maalesef bu eksik kalan bir konu. Zaten ihraçlarda gördüğümüz gibi özellikle üniversite hocalarının atılması kamuoyunda öne çıkıyor. Bu sadece basın yayın organlarının keyfi bir tercihi değil, bilgi üretimi ve dağıtım alanında varolan hiyerarşinin yeniden üretimi. Üniversite hocasına atfedilmiş değer, KHK'ları ve Olağanüstü Hali yermek için de, bir tepki örgütlemek için de kullanıldığını görüyoruz. Böylece yüzlerce ihraç edilmiş öğretmen görünmez hale geliyor. Ortak oturma eylemleri düzenleniyor, ama bu noktada akademisyenlerden katılım numunelik oluyor maalesef.

Birçok yerde alternatif akademiler kuruldu ve bir anlamda akademinin sokak ayağı kurulmuş oldu. Bu çalışmalar ne şekilde devam edecek?

Farklı şehirlerde üniversitelerde ihraç edilen arkadaşlarımızın yerel küçük dayanışma akademileri kurmak gibi küçük çaplı da olsa, hem dayanışmayı büyüten, hem de bizleri eğitimi, öğretimi, bilim faaliyetinden koparmayan zeminler oluşturmaya dönük adımları oldu. Mersin, İzmir, İstanbul, Eskişehir ve Ankara'da dayanışma akademileri var. Toplu adı da Toplum için Akademi (TAKA). Bu faaliyetlerden kopmamak önemli çünkü eğitimcinin de eğitilmesi gerekir, öğrencilerle karşılıklı bilgi, görüş, kanaat alışverişiyle beslemeniz gerekir bilimi.

Akademiye bir fildişi kulesi olarak algılamadık çünkü hiçbir zaman. Bunu paylaşma ihtiyacı bizde de var. Akademi, ahalinin, "aşağıdakilerin" sorunlarıyla temas içinde olmak durumundadır. Hep birlikte yeni yanıtlar üretmeye çalıştığımız yerlerdir ve bu yanıtları toplumsallaştırmak elzemdir. Bu tür zeminlerin çoğalması mümkündür ama bunların koordine olması, kurumsallaşması elzem. Öte yandan tabii ki gasp edilen haklarımız için direniş esas olmaya devam ediyor.

KHK ile gelen bu tasfiye dalgasının önüne nasıl geçilebilir?

Mesele sadece dışarıda kalanlar, ihraç edilenler ne yapacak değil, içeridekilerin ihracını da önlemek gibi temel bir görev var. Çabalarımızın bir kısmı da gelecek KHK'larda bu sert tasfiye dalgasını önlemeye yönelik olmalı. Bence 686 sayılı KHK karşısındaki dayanışma geniş çaplı oldu. Bunun değerini bilmek lazım öncelikle ve mümkün meritebe burada oluşan dinamizi "Hayır" dinamizine eklemek. Kamuoyunda bu keyfiyet haline karşı çok ciddi bir tepki oluşmuş durumda. Ama biliyoruz ki bu tarz şeyler, kurumsallaştırılmadığı, süreklilik içinde başka vakalarla yan yana gelmediği sürece sönmülenecektir.

Referandum sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz? Referandum ötesinde ne gibi gelişmeler bekliyorsunuz?

Evet yahut Hayır çıksın, derinleşeceği gayet belli olan bir siyasal gericilik dönemi içindedir.

Fakat güçlü bir Hayır dinamizi, diktatörlüğe dur demenin ötesinde, referandum sonrasındaki saldırılara karşı direniş daha hazırlıklı girmeyi sağlayacaktır. Bir moral üstünlük sağlayacaktır. Aynı zamanda mevcut mücadelelerin yanı sıra yeni mücadeleleri de çıkartma ihtimalini barındırıyor. Bu çerçevede hem sözkonusu anayasa değişikliklerinin halkın hangi temel ihtiyaçlarını gidereceğini sorgulamak, hem de ulusalcı ve neoliberal pozisyonlara düşmeden, insan hakları, ifade özgürlüğü gibi meselelerin yanı sıra sosyal talepleri yükseltmek durumundadır sosyalist hareket. İşgüvencesini, kıdem tazminatını savunmak, hiçbir denetimi olmayan Varlık Fonu'na, kaç yıldır süren grev yasaklarına karşı çıkmak, Hayır kampanyasının merkezine bunları da oturtmak gerekir. Sosyalistlerin "Hayır"ı diğer Hayır'lardan ayıracak olanlar bu sınıfsal talepler, bu anti-kapitalist yönelim olmalıdır. "Kitlelerin uyanışı için hangi kıvılcımın yangını başlatacağını bilmiyoruz, bu nedenle tüm zeminleri, en şekilsiz olanlarını dahi yoklamalıyız. Yoksa yeterli hazırlığı yapmamış oluruz" diyordu Lenin bundan yüz yıl önce. Kim bilir, belki de diktatörlüğü durdurmaya çalışırken emekçi kitlelerin siyasetin sahnesine akın etmesine yol açacak yeni bir gedik açarız tarihin akışında. Biz hazırlığımızı yapalım.

Tesekkür ediyoruz bu söyleşi için size.

Açlık Grevindeki Emekçilere Polis Saldırısı

saldırdı.

Eylemdeki emekçiler ve onlara destek için gelen 9 kişi gözaltına alındı. Polislin saldırı sırasında kamu emekçileri ve destek verenler darp edilirken Veli Saçılık'ın annesinin de yerlerde sürüklendiği görüntülere yansdı. Anne Kezban Saçılık baygınlık geçirdi, polis serbest bıraktı.

Polisin darp ederek gözaltına aldığı kamu emekçileri ve onlarla dayanışma için gelenlerin isimleri ise şöyle: Nuriye Gülmen, Semih Özakça ve Veli Saçılık'ın eylemine 17 Mart günü yine polis

Cevahir AVM Önünde Eylem Ve Her Gün Gözaltı

KHK'larla işten atılan kamu emekçilerinin eylemleri yayılarak devam ediyor. Ankara, Malatya, Aydın ve İstanbul Kadıköy'ün ardından İstanbul Şişli'de de bir emekçinin eylemi var. İhraç edilen öğretmen Nazife Onay, 7 Mart günü Cevahir AVM önünde KHK'ye karşı oturma eylemine başladı. Onay, eylemi boyunca ard arda darp edilerek gözaltına alındı.

"Hafta içi her gün saat 16.00-19.00 arası Cevahir AVM önünde oturacağım. İktidar işimi geri verene kadar mücadele edeceğim" diyen Nazife Onay ve Emre Ünlü'ye daha eyleminin ilk günü polis saldırarak gözaltına aldı.

10 Mart'ta eyleminin 3. günü de gözaltına alınan Onay, savcılık tarafından mahkemeye sevk edilerek adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

13 Mart günü yine oturma eylemi yapan Nazife Onay'a bu defa 'Evet' çadırı açan dinci gerici faşistler saldırdı. Eylemi takip eden Norveçli bir gazeteciye de "Hollandalı" denilerek linç girişiminde bulunuldu. Polis ise sadece olayları izlemekle yetindi.

Öğretmen Nazife Onay 15 Mart günü de oturma eylemine başladı. "Bizleri açlığa, yoksulluğa mahkum eden, işimizi emeğimizi elimizden alan, kendine biat etmeyen her kesimi 'terörist' ilan eden AKP'ye karşı tüm halkımızı, onurunu korumak için mücadeleye eden kamu emekçilerine destek olmaya çağırıyoruz" dedi. Önceki günlerde olduğu gibi yine polis tarafından sürüklenerek gözaltına alındı.

Olağan Haller

"Kelimenin tam anlamıyla olağan üstü bir dönemden geçiyoruz.", "Bu dönem birlik olmak zorundayız.", "Eski hastalıklarımızı bir kenara bırakmalıyız.", "Grup çıkarlarıyla hareket etmemeliyiz."

Eğitim-Sen'in şubelerinden başlayarak merkeze doğru yürütüğü genel kurulların yapıldığı bu dönemde sıkça duyduk ve duymaya devam ediyoruz, girişte belirttiğimiz bu sözleri. Sürecin "moda" kavramları haline geldi bu sözler. Sadece söylem olarak değerlendirildiğinde; hepsi doğru ve dönemin ruhunu karşılamaktadır. Sorun bu sözlerin altının doldurulmamasında olduğu gibi daha da önemlisi, bu sözlerin "eski hastalıkları" gizleme gayreti adına sarf edilmiş olmasıdır.

Dönem zor, saldırılar büyük. Bunun farkındayız. Hatta kamu emekçileri özelinde bakarsak, kendi tarihlerinin en büyük ve kapsamlı saldırısıyla karşılaştıklarını söylemek yanlış olmaz. Peki gerçekten durum doğru tespit edilmiş mi? Söylemin ötesine yani pratiğe

baktığımızda maalesef bir değişiklik görememekteyiz. Birlik olmayı "2 senden 3 benden" şeklinde sayı tartışmalarına indirgeyen, devrimci bir program yapmaktan kaçınan, ilkelerden çok kimin başkan olacağını tartışmak isteyen bu zihniyet, kamu emekçilerini reformizmin ve bürokrasinin bataklığına hapsedme mücadelesine kesintisiz devam etmektedir.

Eğitim-Sen'in merkez genel kuruluna gittiği bugünlerde yapılan şube genel kurullarından ibretlik dersler çıkarılabilir. Sendikamızın kapısından yanlışlıkla bile girdiği görülmemeyen, adı sanı duyulmamış bir şahsiyet, bir şubede hem yürütme kuruluna hem de o şube adına merkez delegeliğine seçilebilmekteyken, hamileliğinin son gününde her türlü saldırı ve bedeli göze alarak eylem alanına gelecek kadar özverili bir kadın emekçi bu organların dışında kalabiliyor. Bu örneği meseleyi şahsileştirmek için değil durumun vahametini anlatabilme adına verdik.

Eğitim ve bilim emekçileri, iki yol var önümüzde giderek daha

da belirginleşen: Birincisi sınıf sendikacılığında ısrar eden devrimci emekçilerin yolu, diğeri ise sendikaları içi oyulmuş ağaç kovuğuna çevirmiş reformizmi ve bürokrasiyi hakim kılan anlayışların yolu.

Geçmişten gelen birikimimiz ve çağın ruhuna uygun cüretimiz ile biz devrimci emekçiler, emek mücadelesini asla bu ikinci yola bırakmayacağız. Gün, "Bütün İktidar Emeğin Olacak" şiarıyla mücadeleyi yükseltme günüdür.

Dünya Emeğin Olacak!
Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği!

DEK
Devrimci Emekçi Komiteleri

KESK Üyeleri KHK'lara Karşı Kent Meydanlarında

KHK ile ihraç edilen KESK üyeleri, İstanbul, Ankara, İzmir, Diyarbakır, Malatya, Aydın ve Manisa'da oturma eylemleri yaparak "İşimizi Geri İstiyoruz" demeye devam ediyor. Kent meydanlarında oturma eylemleri yapan emekçiler "İşimize geri dönünceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" diyor.

Bireysel olarak meydanlarda eylemini sürdüren emekçiler sık sık darp edilme, işkenceye maruz kalma, gözaltına alınma pahasına sürdürüyor eylemini.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ise bir çok şehirde "İşimizi Geri İstiyoruz" şiarıyla oturma eylemleri yapıyor. 18 Mart Cumartesi günü KESK'liler pek çok yerde KHK'lara karşı oturma eylemleri yaptı.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri "İşimizi Geri İstiyoruz" şiarıyla başlattıkları Bakırköy ve Kadıköy olmak üzere iki merkezde Cumartesi günleri yaptıkları oturma eylemine bu hafta da devam etti.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yapılan oturma eylemi yapan kamu emekçileri konuşmalar yaparak sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" sloganları attı.

Ankara

KESK Ankara Şubeler Platformu, ihraçlara yönelik her hafta gerçekleştirdiği basın açıklamasını bu hafta da Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirdi.

Yüzlerce kamu emekçisinin katıldığı eylemde "KHK'li Düzene, İşsizliğe Ve Yoksulluğa Boyun Eğmeyeceğiz. İşimizi Geri İstiyoruz" pankart açıldı. Sık sık, "Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek" sloganları atıldı, konuşmalar yapıldı.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu üyeleri de eski Sümerbank önünde oturma eylemi yaptı. "Hayır, Gitmiyoruz Her yerdeyiz Mutlaka Kazanacağız" ve "İhraçlarınıza, Açığa Almalarınıza, Sürgün Ve Cezalarınıza Teslim Olmayacağız" yazılı pankartların açıldığı eylemde kamu emekçileri, sık sık "İşimizi Geri İstiyoruz" Ve "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attı. Açıklama yapılmaya öncesi 10 dakikalık oturma

eylemi gerçekleştirildi.

Diyarbakır

Diyarbakır'da ihraç edilen kamu emekçileri SES Şube binasında oturma eylemi yaptı. Diyarbakır Tabipler Odası ve Tüm Bel-Sen üyeleri de eğitim emekçilerinin eylemine destek verdi. Eylemde konuşan Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Üzeyir Evrenk, binlerce emekçinin ihraç edildiğini, onlarca insanın tutuklandığını hatırlattı.

"Anti-demokratik uygulamaların hüküm sürdüğü bir ortamda Newroz'u kutlamanın bütün topluma heyecan katacağı; bu anlamda herkesin Newroz'a katılması gerekiyor" diyerek Newroz alanlarında özgürlüğü haykırmanın önemli olduğunu belirtti.

Aydın

Aydın'da kamu emekçileri, ihraçlara karşı yaptıkları eylemlerin 28. gününde de gözaltına alındı. Taleplerini duyurmak için kent meydanına gelen Eğitim Sen Aydın Şube Başkanı Kadir Özdemir, Eğitim Sen Aydın Şube Örgütlenme ve Yükseköğretim Sekreteri Savaş İlhan, Eğitim Sen üyesi Nur Mehmet Atlı, Yapı Yol-Sen Aydın İl Temsilcisi Deniz Fidan, Yapı Yol Sen Üyesi Erdoğan Polat ve onlara destek için alanda bulunan Ses Balıkesir Şube Burhanie İlçe Temsilcisi Nihat Dağ ile Tamarya Dağ polis tarafından işkenceyle gözaltına alındı.

Manisa

KESK Manisa Şubeler Platformu, "İşimi ekmeğimi geri istiyorum" şiarıyla 9. oturma eylemini gerçekleştirdi. Eylemde konuşan Eğitim-Sen Manisa Şube Başkanı Metin Demirel, "İhraç olan üyelerimizle işimize, ekmeğimize geri dönmek istiyoruz ve talep ediyoruz. Artık bu insanların çığlığını duyuyoruz" dedi. "Yaşasın İş, Ekmek, Mücadelemiz" ve "İşimizi Geri İstiyoruz" sloganları ile sonlanan açıklamanın ardından 1 saatlik oturma eylemi yapıldı.

Avcılar Temizlik İşçileri İlk İşe İade Davasını Kazandı

Avcılar'da sendikal örgütlenmeden dolayı işten atılan temizlik işçileriyle ilgili işçilerin açtığı ilk dava sonuçlandı. 4 işçi sendikal nedenle fesih sebebiyle 12 maaş kazandı. Ayrıca işçilerin talebi olan, işe iade kararını da mahkeme kabul etti.

Ne Olmuştu?

Avcılar Belediyesi'nde çalışan 300'e yakın taşeron temizlik işçisi sendikal örgütlenmeden dolayı işten atılmış, ardından belediye önünde direniş çadırı kurarak haklarını kazanmışlardı. Fakat işçiler, temizlik işleri yerine fen işleri müdürlüğünde çalıştırılmaya başlanmıştı.

4 İşçi Çıkarılınca İşçiler Gemlik'e Kadar Yürüdü

İşlerine son verilirken, sendika merkez yönetiminden gelen kararlar sendikal yetkilerinin ellerinden alındığı öğrenildi.

Gempport çalışanları işten çıkarılan arkadaşlarını yalnız bırakmadı. 17 Mart günü servislerin kalktığı Gempport giriş kapısı önünde toplanan işçiler, servise binmeyerek önce alkışla protesto eylemi gerçekleştirdi, ardından sloganlar atarak Gemlik'e kadar yürüdü.

İşlerine son verilen işçilerin yaptığı açıklamada; Liman İş Sendikası merkez yönetiminin işçi haklarını savunmadığı ve çalışanların arkasında durmadığı belirtildi.

Liman İş Sendikası Gemlik Şubesi Yönetimi'nde bulunan 4 işçinin Gempport'taki iş akitleri feshedildi.

Liman İş Sendikası Gemlik Şubesi Yönetimi'nden, Şube Başkanı Osman Yavuz, İdari Sekreter Şaban Dönmez, Mali Sekreter Demir Sorgu ve Baş Temsilci İlhan Özyılmaz'ın Gempport Limanı'ndaki

Rimaks Tekstil'de 400 İşçi İşten Atıldı

Rimaks Tekstil'in Tuzla fabrikasında çalışan 400 işçi, 3 Mart günü fabrikanın kapatılacağı bahanesiyle işten atıldı. İşçiler daha önce de Tuzla fabrikasının kapatılmasına ilişkin açıklamalarda bulunmuş ve 400 işçinin işten çıkarılmasıyla binlerce insanın mağdur olacağını belirtmişti.

Üyesi oldukları Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'nın duruma sessiz kalmasına da tepkilerini dile getiren Rimaks Tekstil işçileri fabrikanın kapanması ve işsiz kalmaları üzerine "İşten Atılan Rimaks Tekstil A.Ş. İşçileri" imzasıyla bir açıklamayı kamuoyuyla paylaştı.

Rimaks Tekstil A.Ş.'nin uluslararası teklere kot ürettiğini, Tuzla ve Bartın fabrikalarında toplamda 1000 işçinin çalıştığı, işyerinde Türk-İş üyesi Teksif Sendikası'nın toplu sözleşme süresinin ise 31 Aralık 2016 tarihinde bitip yeni TİS görüşmelerinin sürmekte olduğu hatırlatıldı.

400 Rimaks işçisinin işinden, ekmeğinden olduğu diğer yandan ise hak etmiş oldukları yasal alacaklarının da gasp edilmeye çalışıldığı vurgulanan açıklamada; kıdem ve ihbar tazminatlarını yasa ve yargı kararlarına uygun olarak hesaplanmadığı, buna gerekçe olarak ise Teksif Sendikası ile yapılan toplu iş sözleşmesinin gösterdiği; fakat sendika tarafından imzalanmayan bu sözleşmenin bazı maddelerinin işçilerin yasal haklarını dahi ortadan kaldırmaya yönelik bir ihanet sözleşmesi olduğu ifade edildi.

"İşten atılan Rimaks Tekstil işçilerinin talepleri:

- 1)Eksik hesaplanan kıdem ve ihbar tazminatlarının farkları ödenmesi,
- 2)15 Mart'ta ödenmesi gereken erzak yardımının ödenmesi,
- 3) Yeni imzalanacak toplu iş sözleşmesine göre; Ocak'tan itibaren ortaya çıkacak ücret ve sosyal haklar (ikramiye vb) ile fazla mesai farklarının ödenmesi,
- 4)Yeni sözleşmeye göre ortaya çıkacak kıdem ve ihbar tazminatı farklarının ödenmesi için işverenin yazılı (protokol olabilir) ve sendikamızın taahhütte bulunması"

Üyesi oldukları ve yıllarca aidat ödedikleri Teksif Sendikası'nın bu ihanetin hesabını vermesi gerektiği ifade edilen açıklamada "Rimaks işçileri olarak bizlerin yasal haklarını gasp etmeye çalışanlara izin vermeyeceğiz, mücadelemiz her alanda devam edecektir" denildi.

İşçilerin itirazları sonucunda firmanın "Merhaba, İşten çıkış sırasında ödenen ihbar ve kıdem tazminatlarının hesabında bordro sisteminden kaynaklanan bir hata nedeniyle tazminatlarınız küçük bir miktarda olsa eksik ödenmiştir. Ayrıca sendikamız yasal olarak kazancınızdan kesilmesi gereken Mart ayı aidatından vazgeçmiştir. Gerek eksik hesaplanan miktar; gerekse bir günlük ücretiniz tutarındaki sendika aidatınız toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından sonra banka hesaplarınıza yatırılacaktır" dediğini söyleyen işçiler, hala sessiz olan sendikalarına da tepkilerini dile getirdiler.

Emaar Square'de Hak Gasplarına Karşı Eylem Sürüyor

İstanbul, Üsküdar'da bulunan Emaar Square Şantiyesinde yüklenici firmalardan Sera Group-TAV'a bağlı taşeron firma Alkman İnşaat'ta İnşaat İşçileri Sendikası üyesi 5 işçinin işten atılması ve yasal haklarının gerçek ücretleri üzerinden ödenmemesi üzerine 17 Mart günü 44 sendika üyesi işçi de arkadaşlarına destek amacıyla iş bırakmıştı.

İnşaat İşçileri Sendikası üyesi işçiler 18 Mart sabahı da "Tüm Haklarımızı Alana Kadar Direneceğiz" yazılı pankartlarını açarak şantiyedeki eylemine devam etti.

Sabah saatlerinden itibaren şantiyede toplanan işçiler sloganlarla, müzikler ve halaylarla eyleme başladı. Emaar Square Satış Ofisi önünde sürdürülen eylem, şantiyedeki pek çok işçinin de toplanmasına neden oldu.

Şantiyedeki işçilerin öğle paydosuna çıktıkları sırada sloganlar ve halaylarına devam eden İnşaat İş üyeleri arkadaşlarını da eyleme destek vermeye çağırdı. İnşaat İş Sendikası Örgütlenme Sorumlusu Yunus Özgür de şantiyedeki diğer işçilere yönelik bir konuşma yaparak eylemin nedenini aktardı.

Beş arkadaşlarının işten çıkarıldığını, patronların işten çıkarılan işçilerin kazanılmış haklarını da gasp etmeye çalışarak kıdem ve ihbar tazminatlarını gerçek ücretleri üzerinden ödemek istemediğini ve buna karşı tepki olarak işten atılan beş işçiyle dayanışma amacıyla eylem yapıldığını anlatan Özgür, bu durumu her an şantiyedeki diğer işçilerin de yaşayabileceklerine dikkat çekerek, dayanışma içinde olunması çağrısı yaptı.

İşçiler gün boyunca sık sık "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Alkman Şaşıma Sabrımızı Taşırma", "Sokak Kavga Direniş Yaşasın İnşaat İş" sloganları atarak, zaman zaman müzik eşliğinde halaylar çektii.

Öğleden sonraki saatlerde şantiye şefi işçilerin yanına gelerek, işçilere yapılacak ödeme konusunda haklarını alabilmeleri yönünde sorunu çözmeye çalıştığını fakat hafta sonu olması nedeniyle zaman alacağını, işçiler ve sendikadan bu konuda anlayış beklediğini söyledi. İşçiler kendi aralarında kısa bir değerlendirme toplantısı yaptılar.

Mesai saatinin bitimine kadar eyleme devam eden İnşaat İş üyesi işçiler, 20 Mart Pazartesi sabahı saat 08.00 itibarıyla tekrar Emaar Square şantiyesinde olacaklarını ve beş işçinin tüm hakları ödeninceye kadar eylemi sürdürme kararlılığında olduklarını belirterek günü sonlandırdılar. İnşaat işçileri tüm emek dostlarına da Emaar Square işçilerine destek vermeleri çağrısında bulundu.

OHAL'de Newroz

Newroz, yasaklamalara, engellemelere, baskın ve gözaltılara rağmen milyonlarla kutlandı.

İstanbul Kartal, Amed, Van, Cizre, Antep'in yanı sıra Rojava ve G.Kürdistan'da da halk rengarenk gıysileriyle alanları doldurdu, Newroz ateşleri yakıldı.

Amed'de de 1 milyon civarı kişi Newroz Alanına akın ederken, polis arama noktasında sık sık provokasyon çıkarmaya çalıştı. Üzerinde bıçak olduğu gerekçesiyle bir genci vuran polis, daha sonra da arama noktasında gaz bombaları attı, ancak halkın akın akın alana gelmesine engel olamadı. Kürt halkı yaşadığı katliamlara, bölük bölük tutuklanmalara, evlerinin, köylerinin başlarına yıkılmasına rağmen boyun eğmeyeceğini, özgürlük meşalesini tutuşturmak için sadece bir bahane beklemediğini milyonlarla gösterdi.

Flamaların, pankartların, resimlerin alana alınmasının polis tarafından yasaklanmasına rağmen devrimin kızıl bayrağı Amed Newroz Alanında dolaştı. Büyük coşkuyla süren Newroz dağılırken polis dağılan halka gaz bombalarıyla saldırmayı ihmal etmedi.

Mehmet Tunç ve nice kahramanın kanlarıyla sulanan ve baştan başa yıkılan Cizre'de de görüntüler farklı değildi. Newroz alanını dolduran Kürt halkı, asla baş eğmeyeceğini bir kez daha gösterdi. Newroz kutlamaları sona erince Cizre'li "Biji Berxwedana Cizirê" sloganı ile kent merkezine doğru yürüyüşe geçti. Polisin engelleme girişimleri "Direne Direne Kazanacağız" sloganı ile kırıldı. Tarihi İpekyolu caddesine ulaşanlara araçlar da korna çalarak destek verdi; kente giren kitle Dört-yol'a ulaştıktan sonra dağıldı.

İstanbul'da Kartal Meydanı'na saat 11.00'e yapılan çağrı, karşılığını yüzbinlerle buldu. Pazar Günü Bakırköy'de yapılması planlanan Newrozun yasaklanması üzerine neredeyse bir gün kala duyurulan Newroz kutlamalarında halk Kartal Mey-

danını kısa sürede doldurdu.

Polisin arama noktalarında Kesk-û Sor-û Zerleri alana sokmamak istemesi üzerine arbede yaşandı ve alanın yan tarafındaki barikatlar yıkılarak alana girildi, bu esnada gözaltına alınanlar oldu.

Gazetemiz Mücadele Birliği de alana sokulmak istenmezken, Mücadele Birliği okurları Kesk-û Sor-û Zerli "Şimdi Devrim Zamanı" pankartı ve Deniz Gezmişli bayrakları ile, sloganlarla alandaki yerini aldı.

Newroz sloganları ve halaylarla başladı. Amed'de Newroz için toplanan Kürt halkı ve zindanlardaki tutsaklar selamlandı konuşmalarla; saygı duruşunda bulunuldu, Newroz ateşi yakıldı. Newroz kutlaması, konuşmalar ve müzik eşliğinde çekilen halaylarla devam etti.

Van'da büyük coşkuyla Newroz alanında toplanan yüzbinler, "biz buradayız" diyerek konuşmalar ve konserlerle günü tamamladı.

Siirt ise en ilginç Newroz kutlamalarından birine sahne oldu. Polis, arama noktasında 18 yaşından küçüklerin okulda olmaları gerektiği, yaşlıların da evlerine gitmeleri gerektiğini söyleyerek Newroz alanına almadı. Bunun üzerine Newroz, alanın dışına taşındı. Ateşler yakılıp, halaylar çekildi. Polis ise sık sık provokasyon çıkarıp halka gaz bombalarıyla saldırdı.

İzmir'de öğleden sonra başlayan Newroz'da onbinlerce kişi Gündoğdu Meydanı'nı doldurdu. Konuşmalar, müzik ve halaylarla cezaevlerine selam gönderildi.

Kızıltepe, Antep, Adıyaman ve pek çok merkezde hafta içi olmasına rağmen yüzbinler Newroz alanını doldurdu. Burjuvazinin her tür engelleme çabasına, Newroz öncesi operasyon ve gözaltılara rağmen yakılan Newroz ateşleri, devrimin ne kadar canlı ve güncel olduğunu da bir kez daha gösterdi.

MERDİVEN DEĞİL, SIĞRAMA TAHTASI

SETENAY BERDAN

"Katı olan her şey buharlaşıyor!"

Marx

Başka bir zaman olsa, herhalde bardağı taşıran son damla denirdi. Mülkiye önünde gazlanıp, toplanan 70'lik profesörlerin görüntüsü için. Başka bir zaman olsa derken, meramımız şu: Eğer devrimci yığınlar o eski önyargılarını devam ettir-selerdi, yani kitlesel protestolarla iktidara geri adım atılabileceklerine hala inansalardı... Ne mutlu ki, devrimci yığınlarda, bugüne dek pek bir işe yaramamış bu inanç artık yok. Ne kan donduran olağanüstü baskı, ne de tantanayla kurulan seçim sandıkları, iktidarı şiddetle devirmekten başka bir yol kalmadığına dair kanaatin yaygınlaşmasını, kökleşmesini önleyebilir. Dinci faşizm, tam da bu yüzden açık terörist yöntemlerin dozajını, uygulama alanlarını ve hedefe oturttuğu kesimleri artırdıkça artırıyor. Her şey sanki sonsuza dek donacakmış gibi nasıl da kaskatı görünüyor.

Olağanüstü açık terörist baskıların, hem yığılıp gelen birikimi bastırıp yeniden şekillendirmek hem de yakın geleceğe yönelik köklü dönüşümleri engellemek gibi çifte misyonu bulunur. Yakın geleceğin dinci faşist iktidara ne vaat ettiği çok açık: Topyekun bir ayaklanma yoluyla devrilme. Bu olasılığın ne denli güçlü olduğuna dair bir dizi siyasi, ekonomik ve toplumsal olgu var ve yaygınlarımızda bunlara dair yeterince söz edildi. Halen daha inanmayanlar için, belki birkaç söz eklemek gerek. Eğer iktidarın uyguladığı açık terörist yöntemler gerçekten işe yarıyor olsaydı, her aşamada dozajı arttırmak ve akla gelmedik kesimlere yaymak gerekmezdi. Oysa baskı ters tepiyor. Doğrudur, olağanüstü baskı, özellikle tuzu kuru kesimlerde ürküntü yaratıyor. Fakat onları bile yıldırıyor, politik tutumlarını değiştirmeye yetmiyor. En yandaş anket şirketleri bile referanduma dair, iktidarı memnun etmeyen sonuçları çıkarıyorlar. Şu an toplumun ezici çoğunluğu "Hayır" tutumu ile bu tiyatroya oyununu reddeden boykot tutumunu benimsemiştir. Dinci faşist iktidarı şirazesinden çıkaran işte bu çıplak gerçektir. Dahası var.

Ciddi ve Derin Bir Değişim

Şundan kimsenin kuşkusu olmasın; sözünü ettiğimiz ezici çoğunluk, reformistlerin tersine "Tek bir hayır oyunun her şeyi değiştireceğine" kesinlikle inanmıyor. Bu kanaatin çok ciddi bir dönüşüme işaret ettiğinin altı çizilmeli.

On yıllar boyunca, aktif mücadele dışında kalan pek çok kesim, hoşlarına git-

meyen hükümetleri sandıkta cezalandırma yöntemini benimsemişti. Ecevit, Demirel, Erbakan ve Özal gibilerin köklü partileri, şimdi çöplükte eşiniyorlar. Ancak bu kez hükümete öfke duyanlar, aynı yoldan değişimin mümkün olmadığını pekala anlayabiliyorlar. Genel oya dair, onlarca yılda şekillenen siyasi mistifikasyon yerle bir oluyor. Bu türden, uzun yılların deneyimiyle pekişen mistifikasyonları yıkabilmek, devrimin en önemli başarısı kaydedilmelidir. Mistifikasyondan geri kalan son şüphe ve kalıntılar da, son referandum süreciyle birlikte, devrimci yığınların kafasından siliniyor ve bu dönüşüm onları ayaklanmadan başka umar görmeyen kızgın-radikal kalabalıklar düzeyine taşıyor. Hangi kalıntılardan söz ediyoruz? Şu: Dinci faşist iktidar, siyasi rüşvetler ve küçük çıkarlar yoluyla önemli bir kitle tabanı buluyor ve bir dönem devrimci sınıflarda ve hükümete öfke duyan kesimlerde, AKP'ye oy veren kitleye dönük bu kızgınlık öne çıkmıştı. Sınıf bilinçli pek çok işçinin bile, durumları çok daha kötü olan bu AKP destekçisi kesimlere karşı öfkeli cümleler kurduğuna tanıklık ettik. Oysa şimdi, asıl suçlanması gereken bu yoksullar değil, ama yoksulluğu yaratan koşullar olduğuna dair bir bakış açısı geliyor. Peki ama bu nasıl mümkün oldu? Cevabı alabildiğine basit.

Verdikleri oyların hiçbir şeyi değiştirmeyeceğinin farkına varan kızgın kalabalıklar, propaganda kampanyalarında kendi temelsiz hayallerine kapılıp gitmedikleri için gözlerini iktidarın böylesi seçim süreçlerini nasıl yürüttüğüne diki-biliyorlar, her sözün, her tutumun gerçek anlamını daha iyi kavlıyorlar. Temeldeki mistifikasyon bir kere kırılmaya görsün, her gelişme devrimci bir eğitim sürecine dönüşüyor. Ve bu değişen bakış açısı sayesinde, tüm bu olağanüstü baskının aslında bir panik durumuna işaret ettiğini, tüm o "terörist" yaftalarının gerçek içeriğini anlama fırsatı doğuyor. Bitmedi: Siyasi rüşvetin işleme için yoksulluğun yaygınlaştığını, üniversite ve mahkeme kürsülerinin, camilerinin ve bayrak direklerinin nasıl bir egemenlik araçları olduğunu kavramak da artık mümkün. Halkı itaatkar kılan ne kadar önyargı varsa, bundan daha geniş bir toplu kıyıma uğramadılar.

Sınıfların karşılıklı ilişkilerinin bu denli ciddi dönüşüme uğraması, karşılıklı mücadeleye de damgasını vuruyor. İktidarın büyük korkusunu haklı çıkartan nokta burası: Düzene dair köklü yanılsamaları eriyen kızgın radikal kalabalıklar yine

yakın geçmişten çok iyi biliyorlar ki, muzafer bir ayaklanmanın başta gelen koşulu, çoğunluk nüfusu harekete geçirecek bir saldırı zemini yakalamaktır. İşte referandum süreciyle hem böyle bir ezici çoğunluğun hali hazırda bulunduğunu, hem de olağandışı baskı altında kurulan sandık sonuçlarına karşı topyekun bir saldırı zemini yaratıldığını, en başta devrimci yığınlar görüyor, seziyor.

Macunu Tüpe Sokma Çabaları

Kürt halkının her şeyi yakıp yıkacak bir isyana açık kapı bırakan o dinmeyen öfkesini bir kenara not edelim; düzen içi yolların tükenişine radikalleşen öfkeli kalabalıklara da öyle. Şimdi bunların dışında bir başka olgu, bizzat dinci-faşist parti makinesini yağlayan kitle tabanının giderek belirginleşen kafa karışıklığına, isteksizliğine odaklanalım. Şimdiye dek dinci faşist iktidarın her yaptığına gözü kapalı onay veren bu kitle tabanı, neden şimdi parçalanıyor? Acaba vicdani bir muhasebenin sonucu mu? Toplumsal olguları analiz ederken pek az işe yarayan vicdan, adalet gibi kavramları bir yana bırakalım. O zaman şunu rahatlıkla görebiliriz. Çok daha az göze battığı için daha derinden kavranması gereken, ekonomik-sosyal hatların iç içe geçtiği hegemonya kanalları kuruyor. Söz konusu kanallar 2002-2016 arasında az çok istikrarlı bir etki yaratmıştı. Neydi bunlar?

Sıradan günlük yaşam alışkanlıkları içindeki bir emekçiyi, dinci faşist partiye destek çıkması iten nedenler, son 15 yılda etkindi. Her şeyden önce, ucuz döviz-yüksek TL politikası. Çin gibi üretici pazarlardan ithal edilen pek çok ihtiyaç maddesini görece ucuzlatmıştı. Kalitesiz ama bozuk para fiyatına ayakkabılar, gömlekler, tişörtler, kiloyla satılan iç çamaşırlar, basit ev eşyaları, bu uzun listenin başlangıcı sayılabilir. Her emekçinin cebine neredeyse zorla üçer beşer sokuşturulan kredi kartları, bu sayede borcu borçla kapatmanın sınırsız görünen kolaylığı, olayın asıl tuzu biberi oldu. Ucuz TOKİ evleri, doğal gaz hatları, "Kapat fazla yazmasını" lafını tarihe gömen ucuz iletişim imkanları, geniş emekçi kitleyi uçakla tanıştıran ulaşımındaki gelişmeleri de listeye eklemek gerek. İnternet, tüm bu karmaşık değişim ikliminin teknolojik vitriniydi. Bitmedi.

Değerli TL ve kolay kredi, yurtdışından küçük makine ithalatını patlattı. Ve bu sayede fason üretime geçen büyük tekel-ler, üretimi küçük atölyelere dağıtabildi. Mesleğinde ustalaşmış pek çok emekçi, bu

yoldan yürüyerek küçük patronlar haline geldiler. Sayıları tüm sınıfın pek azını temsil ediyordu ama, yaydığı hayallerin çapı daha büyüktü. Hemen her ilde açılan üniversiteler, kendi çocuklarına sınıf atlatma hayalleriyle oyalanan geniş bir emekçi kesim ortaya çıkardı.

Devam edelim: Dünya Bankası'nın dikte ettiği programa sıkıca yapışan AKP, son verilere göre 13 milyon kişiye, yaka-cak, barınma, eğitim vb. yardımlarda bulunuyor. Sadaka düzeyini aşmayan bu yardımlar, geçmişte emekçi sınıfların özgün karakterini pekiştiren sınıf içi dayanışma ağını parçaladı. Her mahallede en yoksullar, düşkünler mutlaka bir şekilde mahalle sakinlerince korunur gözetilirdi. Yaşlılara ve hastalara karşı duyulan sorumluluk da benzer bir ilişkiyi canlı tutardı. Tabandaki bu dayanışma ağları, emekçilerin kendi özel alanlarına gömülmesine, çekilmesine izin vermezdi. Tekelci sermayenin sadaka politikası, hem yardım alanları, hem de büyük dayanışma sorumluluğunu üstünden atanları AKP çeperine doğru iteledi. "Benim düzenim yerinde, başkasından bana ne" türü lafları en çok AKP tabanından duymaya alışmadık mı?

Bizzat proletaryanın içinden dinci-faşist partiye bir taban bulduysa, bunda kırların çözülmesinin özel bir etkisi vardır. Bu süreçte sayısı milyonları bulan yoksul köylü, topraklarını bırakarak modern inşaatlar ve organize sanayi sitelerinin yolunu tuttu. Ne var ki, proletaryanın bu en yeni kesimleri halen daha o küçük arazilerin sahibiydi ve bir gün yine kendi ürününü yetiştirmek için kendi toprağına dönme hayallerini kaybetmediler. İçine yuvarlandıkları proleter konumu geçici saydılar ve sınıfa özgü sorunlarla pek az ilgilendiler. Böylesi hayallerin sönmesi yıllar alır. Aldı da. Kentlerden geri dönüş imkanı olmadığını anlayanlar, topraklarını devrettiler ya da borca battıkları için satmaya başladılar.

Emekçiler içindeki iktidar destekçisi kesimlerin tüm umut ve beklentilerini boşa çıkaran gelişmeler art arda yığılmaya başladı. Ucuz döviz-değerli TL etkisi birkaç ayda kayboldu, tüketim malları pahalandı, küçük patronlar maliyet avantajlarını yitirdiler. Kredi muslukları kısınlınca, yaratıldığı sahte refah, etkisini bir anda borç panigine çevirdi. TOKİ evleri, arazilerin rantını uçurdu ve kiralara yukarı doğru çekti. İnternet bir denetleme ve cezalandırma kapanına döndü. Tekellerin şişirdiği doğalgaz faturaları, nimet-külfet denklemini bozdu. Yerel pazarlardan geriye kalan her şeyi yok eden gelişkin karayolu ağı, nakliye ve dağıtımda

tekelleşmeyi hızlandırdı, bu yüzden kırsal üretici elindekini yok pahasına satarken, kentlerdeki tüketici fahiş fiyatlarla baş başa kaldı. Yoksullara sadaka politikası, yoksulluğu ortadan kaldırmak şöyle dursun, onu yaygınlaştırdı ve her emekçinin korkulu rüyası durumuna geldi.

Kısacası, sınıf bilincinden yoksun emekçi kalabalıkların başını döndüren o hızlı gelişimin tüm gizemi, göz boyayan etkisi kırıldı. Binalar uzayıp göklere eriştikçe, karayolları genişleyip yeni köprüler açıldıkça, internet hızlanıp ucuzladıkça sömürü katmerleşti, gelişimin kendisi endişe kaynağı olmaya başladı. Meğer bütün o taşra üniversitelerinin hepsi tek bir fakülte den ibaretmiş: Kaldırım mühendisliği.

Sarımsı artık, AKP destekçileri arasında neden başka bir zaman değil, ama şimdi referanduma dair ciddi bir kafa karışıklığı ve isteksizliği hüküm sürdüğü daha iyi anlaşılır. Sorsamız onlara endişelerini "Başkanlık istemiyoruz" diye formüle ederler. Oysa, bu endişenin gerçek kaynağına inildiğinde ortada çok daha derin ve köklü bir dönüşümün yaşandığı görülecektir.

Sonuç olarak girilen referandum süreci sayesinde, mücadelenin daha üst aşamasına geçebilmek için güç biriktiren ve bu yüzden bir süredir sessizliğe gömülen emekçi sınıfların gerçek tutum ve duygularına dair işaretler çoğaldı. Bu işaretler sayesinde hızla kayan ve yeni biçimler alan sınıfların karşılıklı güç ilişkilerini tarif etme imkanına sahibiz. 1) Dinci faşist iktidara yönelik öfkeli duygular, düzen içi çözüm yollarının buharlaştığı ve ortamda kızgın ve radikal bir kitle yarattı. 2) Bu kitle, topyekun bir ayaklanmanın gerekliliğini ve kaçınılmazlığını görüyor. 3) Dahası, böyle bir ayaklanmanın zafere ulaşması için en önemli koşul olan çoğunluğu kazanmanın mümkün olduğunu, referandum tartışmalarında daha iyi kavlıyor. 4) Ve aynı tartışmalar dinci faşist iktidara destek veren kitle tabanındaki çözülme ve aydınlığa çıkarıyor.

Herhalde referandum sonunda "Bu halk yine gitti AKP'ye oy verdi" danga-laklığı ile uğraşmak zorunda kalmayacağız. Çünkü bu bakış, yoksulları aşağılayan ve onları devrim davasından uzaklaştıran tuzu kuruların bakişidir. Üstelik, politik alanda reformist, oportünist menevralara fazlasıyla kan taşıyor. Bu durum, hiç kuşku olmasın, devrimci bir iktidar programıyla devrimci yığınların karşısına çıkan Leninistleri hemen önümüzde duran büyük kapışmaların en önemli aktörü haline gelmelerini güvence altına alıyor.

EMEKÇİ KADINLAR'IN ÖZGÜRLÜK ÇIĞLIĞI TAKSİM'DE YANKILANDI

8 Mart Emekçi Kadınların Uluslararası Kapitalizme Karşı Savaş, Mücadele, Birlik ve Dayanışma Günü'nde Emekçi Kadınlar (EKA) yine her zaman olduğu gibi Taksim'de mücadele, isyan, devrim ve özgürlük şiarı ile eylemdeydi.

Emekçi Kadınlar (EKA) 8 Mart günü KESK İstanbul Şubeler Platformu üyesi kadınların 18.30'da yapılacak eylemine destek için saat 18.00'de Galatasaray Meydanı'nda yerini aldı. Erbaneleri, dövizleri, flamaları ile alana gelen kadınlar KESK'li kadınların eylemi öncesi alanda toplanmaya başlayan kadınlarla ritimler eşliğinde halay çekti, kadınların mücadeleye, isyan ve özgürlük sloganlarını haykırdı.

KESK'li kadınların eyleminin ardından "Yaşasın 8 Mart" yazısı, Emekçi Kadınlar (EKA) logolu dövizleri flamaları ve pankartları ile erbaneler eşliğinde Türkçe, Kürtçe, Arapça ezgiler söyleyerek tüm kadınları etkinliğe davet ettiler. Emekçi Kadınların çevresinde toplanan yüzlerce kadın hep birlikte özgürlük ezgilerini söyledi, tempo tuttu, halaylar çekti.

Müzik ve sloganlar eşliğinde devam eden etkinlikte Süheyla Güney Avcı "Hınçla, dirençle, umutla / Tarihin çöplüğüne gömmek istercesine köleliğini, / Kirli pash zincirlerine saldırdı kadın... / Karanlık dehlizlerden isyanla, özgürlüğe koşan adımlarıyla... / Ölüm

müdü korkusu bunca zaman?! Oysa ki eklenen her zincir halkasında/ Binlerce ölüm binlerce tükeniş yokoluş vardı / Beşbin yıllık direnişin bir de zaferi olmalydı.." diyerek şiiriyle kadınların korku dolu karanlık günlerini hatırlattı. "Korkularınızdan doğan zulme inat karların altından... Güneşin kızılından.. Binlerce Binlerce yılın ötesinden geliyoruz. Baharlaşan kadınların direnciyle, inancıyla kucaklaşarak" dizeleriyle o zulme karşı kadınların harekete geçişini isyanını aktardı. Kadınlar hep birlikte "Susmuyoruz, Korkmuyoruz, İtaat Etmiyoruz", "Dünyaya Başkaldırıyoruz" sloganı atarak alkışladılar şiiri.

Kadınlar bir süre daha şiirler, ezgiler ve sloganlarla kapitalizmin emek sömürüsüne, iktidarın kadınları yok sayan, bedenine, kimliğine, tercihlerine saldıran politikalarına, kadına yönelik şiddete, kadın cinayetlerine karşı tepiklerini dile getirdiler.

Arından Devrim Tiyatro Atölyesi, kadının kimliğine, emeğine, bedenine saldıran, şiddet uygulayan politikalarını teşhir eden "Bizi Siz Öldürdünüz" adlı oyunu sergiledi. Danslar ve müzik eşliğinde oynanan oyun kadınların alkışları, kadına yönelik şiddete tepkilerini dile getiren sloganlar ve alkışlarıyla karşılandı.

Kadınlar yine ritimler eşliğinde bir süre 8 Mart, mücadele, devrim ve özgürlük sloganlarını sürdürdüler. Ardından Emekçi Kadınlar (EKA) adına basın metnini okuyan Fatma Yıldırım "Bugün, biz kadınlar yine meydanlarıdayız... Dünyanın birçok yerinde grevde ve eylemlerdeyiz. Bizi köleleştirilenlere karşı özgürlük çığlığımız sokaklara taşıyor, dünyayı sarıyor. Öfkemizi sokaklarda haykırıyoruz. Ekmeğimizi çalarak bizleri yaşamdan kovanlara karşı büyük bir öfke ve kinle Harekete Geçiyor, İsyani Ediyoruz; Dünyaya Başkaldırıyoruz" diyerek sözlerine başladı.

Bugün dünyanın pek çok yerinde kadınların başka bir dünya özlemyle sokağa çıkıp eyleme geçtiklerini, kendilerine dayatılan köleliği kabul etmediklerini, etmeyeceklerini sokak eylemleriyle gösterdiklerini vurgulayan Fatma Yıldırım, "Peki ya biz, bize dayatılan köleliğe boyun eğecek miyiz? Kadın olduğumuz için uğradığımız insanlık dışı koşulları, tecavüzleri, ikinci plana atılmayı kabul edecek miyiz? Yaşadığımız her günün yokluk ve sefalet içerisinde geçiyor olmasına sessiz mi kalacağız?" diye sordu.

Bundan yüzyıl önce Şubat Devrimi'nde ekmeğe isteyen kadınların isyanının yeni bir yaşam yarattığını hatırlatarak "Bu yaşamda bizler de varız. Bizler her toplumda, her zamanda var olduk. Katliamlar yaşadık, ama var olmaya devam ettik. İsyani ettik, başkaldırdık ve isyanımızın izlerini bıraktık. Bütün güzellikleri yaratan ve üretirleriz. Yüzyıllardır yaşadığımız acılar, öfkemizi biletti. Gücümüze güç kattı" dedi.

Emekçi Kadınlar (EKA), yaptığı konuşmalarda mücadele eden Kürt kadınlarını, KHK'lara karşı Ankara'da, İstanbul'da, Sakarya'da ve pek çok yerde mücadeleyi sürdüren kadınları selamladı. Bir gün önce, Ankara'da yapılacak 8 Mart etkinliği için Bursa'dan yola çıkan fakat trafik kazası geçirerek yaşamını yitiren Türk Metal Sendikası üyesi işçi kadınları da anarak selamlayarak,

"Kadının ve insanlığın kurtuluşu için, emeği, özgürlüğü, geleceği için her alanda mücadele eden tüm kadınları anıyor ve saygıyla selamlıyoruz. Onların düşlerini gerçekleştirinceye kadar mücadelemizi sürdürüleceği" dedi.

Emekçi Kadınlar, etkinliği bir süre daha sloganlarla, halaylara devam ettirdi. Kadınların 8 Mart etkinliğini görererek gelen ve dünyayı dolaştığını anlatan İtalyan Marilina Greco, bir süre halaylara ve ezgilere eşlik ettikten sonra kadınlara seslendi. İtalya'dan geldiğini ve müzikle uğraştığını belirten Greco, seyahatlerinde karşılaştığı bir kadın öyküsünü de anlatarak, Türkiye ve Kürdistan'daki kadınların mücadelesini takip ettiğini ve çok etkilendiğini ifade etti. Kadınlara yönelik sömürü ve şiddetin çok ağır olduğunu farkında olduğunu ve kadınların da buna karşı mücadeleye emtirmek olduğunu görmesinin kendisini mutlu ettiğini belirterek her zaman dayanışma içinde olmaya devam edeceğini, mücadele eden tüm kadınları yürekten selamladığını belirtti. Çevresindeki bir çok kadınla sınıksız sarıldıktan sonra etkinliğin bitmesini bekleyerek ayrıldı.

Kadınlar bir süre daha halaylar çektikten sonra "Yaşasın 8 Mart", "Harekete Geç İsyani Et Yıkana Kadar", "Kadın Devrim Özgürlük" sloganları atarak etkinliği sonlandırdı.

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Sarıgazi'de Emekçi Kadınlar, sabahın erken saatlerinde Demokrasi Caddesi'ne "Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Emekçi Kadınlar" pankartı astı.

Ardından Saat 16.00 gibi Demokrasi Caddesinde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Harekete Geç İsyani Et" ve "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları ile kısa bir etkinlik yapıldı. Erbane eşliğinde söylenen türkülerle etkinliğe son verilerek Taksim'e doğru yola çıkıldı

Tubingen'de 8 Mart Etkinliği

11 Mart 2017 tarihinde Almanya'nın Tubingen şehrinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için bir etkinlik gerçekleştirildi.

Almanya'daki kadın örgütlerinin düzenlediği etkinliğe biz de Almanya EKA olarak katıldık. Etkinlik boyunca 8 Mart'ın önemi ve kadın sorunu üzerine çeşitli konuşmalar yapıldı.

Etkinlikte biz de EKA adına mülteci kadınların yaşadıkları sorunları anlatan bir konuşma yaptık.

**YAŞASIN 8 MART
DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!**
Almanya'dan Emekçi Kadınlar

Bilgi Üniversitesi'nde Kadınlara Bıçaklı Saldırı!..

Bilgi Üniversitesi Santralistanbul Kampüsü'nde 8 Mart etkinliği düzenleyen kadın öğrenciler, faşistlerin bıçaklı saldırısına uğradı. 30'a yakın kişiden oluşan faşist grup, kadın öğrencilerin etkinliği sırasında turnikelerden atlayarak içeriye girip kadınların kurduğu 8 Mart Çadırı'na yöneldi.

Faşistlerin tek bir getirdikleri ve bazılarının elinde bıçak olduğunu söyleyen kadın öğrenciler, özel güvenlik görevlilerinin müdahale etmekte yetersiz kaldığını ifade etti.

Saldırıda yaralanan, dudağı patlayan kadınlar oldu. Kadınlardan bir kısmı hastaneye götürüldü, okula da TOMA geldi.

Saldırının ardından kadın öğrenciler sorumlular hakkında işlem yapılmasını talep ederken, özel güvenlik görevlilerine de tepki gösterildi.

CASTRO İLE RÖPORTAJ!

Küba Devrimi'nin yegane komutanı Fidel Castro'nun yeğeni, Küba Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Küba Devlet Başkanı Raul Castro'nun kızı...

Aslında bu bile ilgi çekmeye yeter bu yazıyı okumanız için öyle değil mi? Kafamızdaki kodlar bizi hep etiketlemeye zorlar zira. Çünkü kapitalizm etiketleri sever.

Oysa bu röportaj tüm bu kimliklerden sıyrılmış bir komünist olan Mariela Castro Espin ile yapıldı. Oldukça mütevazı bir insanın oldukça mütevazı ofisinde dizdize huzurla, samimiyetle ve güvenle...

Mariela'nın bir çok görevi var. Küba Komünist Partisi üyesi, milletvekili, parlamento üyesi, CENESEX'in direktörü ve bunlar sadece bir kısmı...

Bundan sonrası ise bizim sorularımız ve onun cevaplarına dair.

Mariela Castro Espin kimdir?

Ben Kübalı bir kadımdım. Küba Komünist Partisi üyesi tüm yoldaşların da olduğu gibi birincil ve asli görevimiz olan sosyalizmin korunması ve güçlenmesi için çalışıyorum. Pratik olarak sosyalizm, ekonomik ve politik anlamda gerçekleşmiş olsa da sosyal olarak oturması zaman alıyor. Yeni insanı oluşturmak oldukça zor ve karmaşık. Marx, Engels ve Lenin'in öğretileriyle bunu da başaracağımıza inanıyorum.

Bizler devrimi yapan kişiler olmadık, devrimden sonra doğan insanlar olarak devrimin bize hali hazırda sunduğu fırsatlar içinde büyüdük. Devrimi yapan insanlardan olsaydım kolayca bunu beğenmedim, bu güzel değil diyebilirdim. Oysa o koşulları ve gerçekliği hiç yaşamadık bu yüzden mevcut görevimiz varolan olanaklardan yararlanarak bu devrimi büyütme ve geliştirmek.

2012 yılından bu yana parlamento üyesiyim. Buraya FEU (La Federacion De Estudiantes Universitarios=Üniversiteli Öğrenciler Federasyonu) tarafından gönderildim. Bu; gençliğin beni dinlediği ve fikirlerimi onayladığı anlamına geliyor ki bu da bana daha fazla enerji veriyor. Uyarın ve uyarılan ilişkisi... Çünkü onların bana verdiği bu sorumluluk benim çok daha iyi çalışmamı gerektiriyor.

2000 yılından beri de CENESEX'de (El Centro Nacional De Educacion Sexual=Cinsel Eğitim Ulusal Merkezi) direktörlük yapıyorum fakat 1990 yılında burada çalışmaya başladım. Havana Üniversitesi'nde pedagoji eğitimi aldım ve çocukların cinsel eğitimleri üzerine çalışmalar yaptım. Bu alanda bir katkı olması beni çok mutlu ediyor. Öğrenciler bu konuda çok sağlıklı bir bilinç ile yetiştiler ve bu durum çok güzel kavradılar. Bu yüzden de bu ülkede bedenine zarar veren, bedeninden hoşnutsuz, farklılıkların bilincinden uzak, ensest yahut yabancı taciz- tecavüzünden mağdur, çocuk 'anne-baba' çocuklar yoktur. Nesillerimizi bilinçli yetiştirmemizi sağladı bu çalışmalar.

14 yaşından beri FMC (Federacion de Mujeres Cubanas=Kübalı Kadınlar Federasyonu) üyesiyim. Üye olduğundan beri de annemin de desteği ile bu konulara çalışma istediğim doğru. FMC'nin de uzun süredir planladığı ve oluşturmak istediği bir organizasyondan CENESEX. Sağlık Bakanlığı ile analiz edilen ve planlanan bu organizasyon bir çok kurumun da desteği ile 1972 yılında Halk Sağlığı Bakanlığı'na bağlı bir enstitü olarak kuruldu. 1988'de de CENESEX halini yani ulusal bir merkez halini aldı.

Bize CENESEX'i daha detaylı anlatır mısınız? Tam olarak nedir? Nasıl çalışır?

Bu merkez, disiplinler arası çalışma yapan bir kurumdur. Tıp, sosyoloji, ekonomi, psikoloji... Bu bağlamda tamamen özgürlükçü ve bağımsız bir yapıya da vardır ama bir o kadar da Küba Komünist Partisi gibi ilerici olmak zorundadır. Sosyalizmin özgürlükçü paradigmasını merkeze alır. Odaklandığımız nokta doğadır, doğallıktır. Yeni insanı oluşturmada temel olan doğanın gerçekliğidir ve devamında insan doğasının gerçekliği. Bunu kavramadan yeni insanı oluşturmamız zaten mümkün olamaz. Özgür ve yeni insanı oluşturduğumuzda özgür ve yeni toplumu da oluşturmuş olacağız. Özgür bireyden kasıt çocukları kapsamıyor sanmayım, çünkü biz bu eğitime çocuklardan başlıyoruz. Pipisi olanların olmayanlardan bir üstünlüğü olmadığını sadece farklı olduğunu anlatıyoruz. Kendi bedeninde pipisi olmadığı için eksiklik olduğunu, bu yüzden giyiminden oyuncaklarına kadar farklı kararlar almak zorunda olduklarını düşünmelerine izin vermeyiz. Pipisi olanlar sunlarla oynar olmayanlar bunlarla oynar yahut olan şu işleri yapar olmayanlar bu işleri yapar diye bir anlayışı yeryüzünden silmeye çalışıyoruz. Nihayetinde onlar çocuk, kapitalizmin pisliği tüm bu baskı ve kuralları yığınının etkisinden uzak büyüdüklerinde zaten sağlıklı bireyler olarak yaşayacaklardır. Hiçbir kadının yahut erkeğin yapamayacağı hiçbir iş yoktur. Hiçbir iş sadece kadınlara ya da sadece erkekler için değildir. Sanat, bilim, kültür, eğitim bunlar hep insanlık içindir. İnsanların cinsel tercihleri de bu alanda bir ayrımı belirlemez. Çünkü insanlığın cinsiyeti yoktur.

Küba Komünist Partisi'nde eşcinselliğin bir zamanlar hastalık olarak kabul edildiğini duyduk, bunu nasıl değiştirdiniz?

Evet bir zamanlar bunu böyle kabul eden yoldaşlarımız vardı. Hatta bir hastalıktan öte zihinsel engellilik olarak görüyorlardı. Eşcinsellerin beyinlerinde hasar olduğunu düşünüyorlardı. 1973-74 yıllarında yapılan bilimsel araştırmalar gösterdi ki bu ne bir hastalık ne de zihinsel engellilik. Bu doğa. Komünistlerin görevi her zaman bilimsel materyalizmi temele almalarıdır. Biz de böyle oldu aynı yıllarda bununla ilgili

hem partide hem de toplumda çalışmalar başlatıldı. Eğitimler verildi, araştırmalar yapıldı. Homofobiye ve transfobiye savaş açıldı desek daha

zorunda mı?

Elbette ki hayır! Birey bedeniyle çelişkiye düştüğünde yani doğasını yaşamadığında hastalanır. Bir kadın olarak erkek bedenine hapsedildiğinizi yahut bir erkek olarak kadın bedenine hapsedildiğinizi düşünün. Bu sizin sağlıklı bir birey olmanızı engeller. Sağlık söz konusu olduğunda her şey ama her şey Küba'da ücretsizdir. Sosyalist toplumlar tüm bireylerin sağlığını ücretsiz olarak garantilemek zorundadır. Daha önce dediğim gibi CENESEX olarak bizim görevimiz sağlıklı bireylerin oluşumunu sağlamaktır. Disiplinler arası bir kurum olduğumuzu söylemiştim. Bu bağlamda sağlık bakanlığı, eğitim bakanlığı, kültür bakanlığı ve diğerleriyle ortak çalışırız. Biz Küba olarak bireyi sorunlarıyla asla başbaşa bırakmayız.

doğru olur. Sosyalizme evet homofobiye hayır dedik! O zamana kadar cinselle ilgili dikta edilen her şey baskın olmaktan çıktı. 1990'dan beri de 17 Mayıs gününde kutlamalar yapılır.

Bu durumda eşcinsellerin Küba'da yaşayış biçimleri nasıl? Sosyal ve politik eşitlik sağlanabildi mi?

Küba'da işçilere, emekçilere asla din, dil, ırk ayrımı yapılmadı. Yapılamaz da! Marksizm ve Leninizm bizim birincil rehberimizdir. Bu bağlamda insanların cinsel tercihleri de emeklerinde belirleyici rol oynamaz. Cinsel tercihiniz sizin bir doktor, avukat yahut ekonomist olmanızı engelleyemez. Biz de bunun olmasına izin vermeyiz. Halkımızdan hiçbir bireyin kendi doğasında yaşadığı gerçeklikten kaynaklı tercihlerini onun emeğinin önüne koyamayız. Ne eğitiminde ne çalışmak istediği alanda ne maaşında hiçbir fark gözetmeyiz, diğer tüm bireylerle eşittir. Elbette ki doktor da olurlar. Elbette ki bilimde sanatta varlıklarını sürdürebilirler. CENESEX bunun için var. Bazen kişilerin kendi çekingenlikleri olabiliyor fakat CENESEX'de aldıkları eğitimlerle bunun da üzerine gitmeyi ve ortadan kaldırmayı başlıyoruz. Gün geçtikçe çok daha iyi olduğumuzu biliyorum.

Cinsiyet değiştirme operasyonu için bireyler herhangi bir ücret ödemek

Mariela ile röportaj yapmak yoldaşla sohbet etmekten farklıydı. Bir Leninist'in dünyanın her yerinde her dilinde aynı sıcaklıkta olduğunu bir kez daha gösterdi bize. Burada bir kısmını yazdığımız oldukça uzun olan bu röportaj Önsöz Dergisi'nin gelecek sayısında tam olarak yayınlanacaktır. Mariela ile LGBT'den Marksist Kadın Akademisi'ne, Küba'ya uygulanan blokajdan Türkiye'deki OHAL'e kadar bir çok konuda konuştuk.

Önsöz'ün sayfalarında görüşmek üzere...

Mücadele Birliği-Havana KÜBA

Kadın Akademisinde Teknik Ve Estetik Tartışmaları

Marksist Kadın Akademisi, Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde devam ediyor. Bu hafta Cuma günü Lütfiye Bozdağ ile Sanat ve Sanat Kavramları'nda üçüncü kez bir araya gelindi.

Lütfiye Bozdağ derse gündemdeki akademisyenlerin ihraçları, bilim ve sanata yönelik saldırılar ve ihraç edilmelerinin ardından intihar eden akademisyenleri anarak başladı. Bilim ve sanata yönelik baskılar nedeniyle bu acıları yaşarken bir yandan da insanların bilgiye erişmek, sanatı anlamak için çaba harcamalarının kendilerine güç verdiğini belirterek resim sanatı kavramlarına geçti.

Bu hafta resim sanatında kullanılan maddi olmayan araçlar olan yüzey, çizgi, ışık, gölge, hacim, boyut, hiyerarşi, istifleme, kompozisyon vb. kavramlar üzerinde duruldu.

Lütfiye Bozdağ bu kavramları, farklı dönemlerde bu kavramları belirgin şekilde kullanan ressamın tabloları üzerinden anlattı. Kavramları anlamaya çalışırken, tablonun yapıldığı dönemlerdeki siyasi ve toplumsal süreçlere değinen Lütfiye Bozdağ'a kadınlara bazı sorular da yöneltti.

Siyasi ve toplumsal dönemlerle ilişkili olarak öne çıkan sanat dalları ve bunlardaki değişikliklerden, akımlardan da söz ederek zaman zaman günümüzdeki sanat alanındaki hareketlere de değindi.

Kadınlara ders sonuna doğru resim sanatında boyut, kavramı işlenirken Lucio Fontana'nın tuvalde delikler ya da kesikler oluşturarak "boyut" kavramını işlemesi, estetik kaygılarla oluşturulan boyuta teknik bir yöntemle eleştiri getirmesi konusunda tartışmalar yürüttü. Kadınlara Fontana'nın tablosu ile diğer tablolar üzerinden kompozisyon, renk, estetik, sanatçının ve tabloyu görenlerin düşünce ve duyguları vb. üzerine tartıştı.

